

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett jogerős bírósági végzésekről

2018/II. negyedév

2018. második negyedévében összesen 39 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO a szakmai főosztályokkal közösen dolgozott fel. Az egyes oltalmi formákat érintő döntések az alábbiak szerint oszlottak meg:

Védjegy	23 (11 <i>ex parte</i> , 12 <i>inter partes</i>)
Szabadalom	14 (13 <i>ex parte</i> , 1 <i>inter partes</i>)
Használati minta	2 (1 <i>ex parte</i> , 1 <i>inter partes</i>)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (29) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság 4 esetben a Hivatal határozatát megváltoztatta. A döntés hatályon kívül helyezése mellett 1 ügyben az eljárás folytatására, 3 esetben új eljárásra utasította a Hivatalt. 2 ügyben a bíróság megszüntette az eljárást.

Az alábbiakban néhány kiemelést érdemlő döntés kerül ismertetésre.

SZABADALOM TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 24. § (2) bekezdés, 57. § (1)-(3) bekezdések, 60. § (1) és (3) bekezdés, 72. § (1) bekezdés; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 1. § (2) bekezdés

Az Szt. 24. § (2) bekezdése szerint a szabadalmi oltalom az olyan termékre vagy eljárásra terjed ki, amelyben az igénypont összes jellemzője megvalósul.

Az Szt. 57. § (1)-(3) bekezdései szerint a szabadalom megadására irányuló eljárás a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához benyújtott bejelentéssel indul meg.

A szabadalmi bejelentésnek bejelentési kérelmet, szabadalmi leírást igényponttal, kivonatot, továbbá – a szükséghez képest – rajzot és egyéb mellékletet kell tartalmaznia.

A szabadalmi bejelentést a külön jogszabályban meghatározott részletes alaki követelményeknek megfelelően kell elkészíteni.

Az Szt. 60. § (1) és (3) bekezdései szerint a szabadalmi bejelentésben olyan módon és részletességgel kell feltárni a találmányt, hogy azt szakember a leírás és a rajz alapján meg tudja valósítani. A gén szekvenciájának vagy részszekvenciájának ipari alkalmazhatóságát fel kell tárni a szabadalmi bejelentésben. Az igénypontban egyértelműen, a leírással összhangban kell meghatározni az igényelt szabadalmi oltalom terjedelmét.

Az Szt. 72. § (1) bekezdése szerint a szabadalmi bejelentés új tartalom bevitelével nem változtatható meg úgy, hogy tárgya bővebb legyen annál, amit a bejelentés napján benyújtott bejelentésben feltártak.

A Ket. 1. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.

1. A „Szerkezet és eljárás négyütemű belső égésű motorok hatásfokának növelésére” című szabadalmi bejelentést a Hivatal – a bővítő értelmű módosítás [Szt. 72. § (1) bek.] tilalma miatt egy korábbi igénypontosorozatot vizsgálva – elutasította, az igényelt szabadalmi oltalom egyértelmű és a leírással összhangban lévő meghatározásának hiánya miatt [Szt. 60. § (3) bek.], megállapítva, hogy az igénypontok hiányosságai miatt nem határozható meg, hogy a bejelentő mire igényelt oltalmat, ezért az újdonság és a feltalálói tevékenység követelményének való megfelelés nem volt vizsgálható. Az elutasítás alapját „célal való jellemzésnek” tekinthető, vagyis a megoldás műszaki jellemzői helyett csupán az elérendő célt megjelölő, és szubjektív kifejezések, valamint az igénypontok és a leírás egymásnak ellentmondó volta jelentették. (P1200463/29.)

A bejelentő a szabadalmi bejelentést elutasító határozat megváltoztatását és a szabadalom megadását kérte a Fővárosi Törvényszéktől. Megváltoztatási kérelmében új szabadalmi leírást és igénypontokat terjesztett elő. Előadta, hogy a Hivatal „az eljárás során rendre megsértette a Ket. 1. § (2) bekezdését”, mivel a bejelentő és képviselője többszöri kérésére sem adott lehetőséget szóbeli konzultációra. Ennek következtében a bejelentő szerint a Hivatal „sorozatosan félreértette a találmányt”, ami végül a bejelentés elutasításához vezetett.

A bejelentő, hivatkozva arra, hogy a találmány szerinti jellemzők nem jelennek meg a technika állása szerinti megoldásoknál, kifogásolta, hogy a Hivatal nem foglalt állást a találmány újdonságának és a feltalálói tevékenység meglétének kérdésében.

Az elutasítási jogalap [Szt. 60. § (3) bek.] kapcsán a bejelentő vitatta a Hivatal érveit, és kiemelte, hogy egyes, az Európai Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: ESZH) egyes fellebbviteli tanácsainak döntései fényében „a szokatlan terminológia vagy a széles terjedelmű paraméter egyértelműségét a „szakember” szempontjából kell megítélni, és önmagában nem akadályozza az egyértelműségnek”.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet nem találta megalapozottnak, és a Hivatal határozatát helybenhagyta. Indokolásában osztotta a hivatali határozat érvelését, azonban a megváltoztatási kérelemben foglaltakra tekintettel rámutatott arra, hogy a Hivatal a szóbeli egyeztetésre vonatkozó kérelmek elutasításával nem sértette meg a Ket. 1. § (2) bekezdésében foglaltakat, mivel „*sem a Ket., sem az Szt. nem írja elő, hogy a közigazgatási hatóság ügyintézőjének az ügyfelet személyesen, szóban kell meghallgatnia. Az Szt. az ügyfél nyilatkozattételi jogának gyakorlását ésszerű keretek közé szorítja. A Hivatal írásban kommunikál a bejelentőkkel, illetve képviselőikkel, az ügyfelek nyilatkozataikat a Hivatalhoz benyújtott beadvány formájában teszi meg. Az ügyfél személyes meghallgatására akkor kerül sor, hogy ha a bejelentés elbírálása során olyan értelmezési kérdések merülnek fel, amelyek tisztázása szóban hatékonyabb lehet, mint egy vagy több levélváltással, illetve ha a bejelentő iparjogvédelmi tájékoztatlansága miatt a részletesebb, hosszabb tájékoztatás eredményesebb lehet. A jelen ügyben azonban erről nincsen szó. A kérelmező ugyanis azt sérelmezte, hogy a Hivatal elbírálója nem tette lehetővé számára, hogy elmagyarázhassa a találmány működését. E tekintetben azonban nincs helye szóbeliségnek a szabadalombejelentési eljárásban*”.

A bíróság a továbbiakban az Szt. 57. § (1)-(3) bekezdéseire hivatkozással mutatta be a szabályszerű bejelentés ismérveit, majd az Szt. 60. § (1) és (3) bekezdéseit idézve rámutatott, hogy a szabadalom feltárása írásban, a bejelentésen keresztül valósul meg, és ez „*nem helyettesíthető a feltaláló szóbeli magyarázataival, kiegészítéseivel*”.

A bíróság további érvelésében az oltalmi kör egyértelmű meghatározhatóságát lehetetlenné tévő jellemzőkként abszolút értelemben kizárta az igénypontokban történő alkalmazásból a „működéssel, hatással, célkitűzéssel” való jellemzés lehetőségét, kiemelve, hogy amennyiben a szakember számára mégis nyilvánvaló volna egy effajta jellemzés, úgy a feltalálói tevékenység hiánya volna megállapítható. (3.Pk.22.073/2017/6.)

II. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1969. évi II. törvény (a továbbiakban: Rsz.) 24. § (2) bekezdés; a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Régi Pp.) 206. § (1) bekezdés

Az Rsz. 2. §-a szerint új a megoldás, ha nem jutott olyan mértékben nyilvánosságra, hogy azt szakember megvalósíthatta.

A Régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

2. A „*Transz-(+/-)-2-[(dimetil-amino)-metil]-1-(3-metoxi-fenil)-ciklohexanolt és acetaminofent tartalmazó szinergetikus gyógyszerkészítmények*” című szabadalom a címben jelzett kombinációs készítményekre biztosított oltalmat.

A kérelmezők a fenti szabadalom megsemmisítését, illetve korlátozását kérték az Rszt. 2. §-a szerinti újdonság, az Rszt. 3. §-a szerinti haladó jelleg, valamint az Rszt. 41. § (2) bekezdése szerinti összhang hiánya miatt.

A Hivatal a szabadalmat teljes terjedelmében megsemmisítette, mert véleménye szerint a szabadalom nem felelt meg az Rszt. alapján vizsgált újdonság követelményének annak ellenére, hogy a „formális” újdonság fennállt, mivel az Rszt. alapján az újdonság körében vizsgált feltalálói tevékenység kritériumát a szabadalom igénypontjai szerinti megoldás nem elégítette ki. A Hivatal a többi megsemmisítési jogalapot nem találta megalapozottnak. (P9301313/130.)

A hivatali határozat ellen a szabadalmasok nyújtottak be megváltoztatási kérelmet, a szabadalom korlátozott igénypontokkal való érvényben tartását kérve.

Érvelésükben vitatták, hogy a felhozott anterioritások ismeretében a szakember számára nyilvánvaló volna az igénypontokkal oltalmazott megoldás. Kiemelték, hogy a felhozott iratok nem tesznek említést a két hatóanyag szinergikus kölcsönhatásáról, holott csak ennek felismerése révén vált lehetővé a dózisok, és velük a mellékhatások csökkentése.

„Álláspontjuk szerint a szinergizmus mint igényponti jellemző nem hagyható figyelmen kívül azon alapon, hogy az egy olyan inherens tulajdonság, amelyet maguk a hatóanyagok hordoznak. Ezzel ellentétes megközelítés [véleményük szerint] ellehetetlenítené akár az optikai izomerek, akár a második indikációs találmányok és általában az alkalmazási jellegű találmányok szabadalmazhatóságát, a szakterületen elfogadott, hogy egy rejtett inherens tulajdonság utólagos felismerése megalapozhat feltalálói tevékenységet.”

A szabadalmasok azt is vitatták, hogy a külön formulázott hatóanyagok alkalmazása esetében is szükségszerűen fellépne a szinergia. Megállapították, hogy a kérdés vonatkozásában a bizonyítás terhe a kérelmezőkre hárult. Ezzel együtt, álláspontjuk szerint, a szinergia akkor is megalapozta volna a feltalálói tevékenység meglétét, ha inherens volta igazolást nyert volna.

A kérelmezők ellenkérelmeikben a megváltoztatási kérelem elutasítását kérték.

Az I. rendű kérelmező érvelésében a szinergiával kapcsolatban rámutatott, hogy van olyan, a szabadalom szerinti hatóanyagpárost tartalmazó készítményt ismertető forrás (K/3), amely utal a hatóanyagok szinergikus kölcsönhatására, egy másik irat (KI/10=KII/5) pedig a dóziscsökkentésen keresztül utal ugyanerre. Megállapította, hogy a kombináció abban az esetben is szükségszerűen szinergikus lesz, ha a technika állásának egyik legközelebbi ismertetését jelentő K/2 irat szerinti eltérő alkalmazási mód felszívódásbeli különbségekhez vezet.

A bizonyítási teher tekintetében úgy érvelt, hogy a szabadalmasoknak kellett volna igazolniuk a kombináció fix készítményként való alkalmazásából eredő váratlan többlethatást.

A II. rendű kérelmező érvelésében a szinergia inherens voltát hangsúlyozta, hozzátéve, hogy a szabadalmasok által előnyként kiemelt csökkent mellékhatásszint nem került bizonyításra, továbbá a szinergiát sem igazolták az oltalmi kör egésze tekintetében. Rámutatott, hogy önmagában a szinergia explicit kinyilvánítása nem alkalmas az újdonság megalapozására. Csatlakozva az I. rendű kérelmezőhöz, a meglévő kombinációs alkalmazásokkal való összevetést tartotta követendőnek, amit álláspontja szerint a szabadalmasok elmulasztottak. Kifogásolta továbbá, hogy az sem nyert igazolást, hogy *„az igényelt fix összetételű készítmény egyáltalán kialakítható”*. Összegzőként megállapította, hogy a szabadalom szerinti fix formálás csupán kényelmi eszköznek tekinthető.

A Fővárosi Törvényszék a fenti előzmények után úgy találta, hogy a szabadalmasok megváltoztatási kérelme nem alapos, így a Hivatal érdemben helyes határozatát eltérő indokolással helybenhagyva a megváltoztatási kérelmet elutasította.

Indokolásában a bíróság egyfelől hangsúlyozta, hogy a vizsgálat tárgyát az engedélyezési eljárás során vizsgált, megsemmisítési jogalapként hivatkozott feltételeknek való megfelelés képezte, a korabeliekkel azonos mércék alkalmazásával. A korabeli feltételrendszer rekonstruálása során a bejelentés időpontjában hatályos jogszabályok mellett az 1994-ben kiadott Módszertani Útmutatót is tanulmányozta. Ezek alapján a bíróság a hivataléval azonos döntésre jutott az újdonság kérdéséről, indokolásában azonban eltért a hivatali érveléstől.

Elsőként a bíróság megállapította, hogy a kérdéses ügyben a szinergia nem várt hatásként értékelendő. Ennek kapcsán – megváltoztatási kérelem hiányában – figyelmen kívül hagyta a II. rendű kérelmezőnek a szinergia alátámasztottságára vonatkozó kifogását. A továbbiakban a bíróság megállapította, hogy a Hivatal és a kérelmezők is *„hibásan értékelték a szinergizmus lényegét és műszaki tartalmát, annak a szabadalmi joggal össze nem egyeztethető értelmet tulajdonítottak. Téves az az álláspontjuk, hogy a szinergizmus nem más, mint két hatóanyag együttes alkalmazásából következő inherens tulajdonság, és e hatóanyagok új műszaki jellemzőjeként nem értékelhető.”*

Ezt követően a bíróság elismerte, hogy a szinergia a hivatkozott dokumentumok szerinti alkalmazásokkor is létrejött, azonban nem a tényleges felhasználást, illetve a szinergia megtörténtét tekintette kulcskérdésnek, hanem azt, hogy e történésnek a szakember nem volt tudatában, és hogy ennek felismeréséhez farmakológiai kísérletek elvégzésére volt szükség.

Ennek alapján kimondta, hogy a korábbi alkalmazások során a szinergia bekövetkezése, annak felismerése nélkül nem jelentett újdonságrontást: a *„szabadalomhoz való jogot ugyanis nem a természeti jelenség létezése, hanem e jelenség felismerése alapozza meg”*. A továbbiakban ezt a felismerést *„feltalálás”*-ként azonosítja, amely a *„kiaknázást”* lehetővé teszi. Itt a bíróság utal a potenciálisan lehetségesse váló kisebb dózisok alkalmazására, amiről a technika állása nem ad kitanítást.

A fentiek alapján a Fővárosi Törvényszék a feltalálói tevékenység megítélése során azt vizsgálta, hogy a szakember rendelkezett-e kellő indíttatással a szinergia meglétének kivizsgálására.

Ennek körében megállapította, hogy bár a Hivatal által kiindulási pontként választott dokumentumok nem tekinthetők a szabadalom szerinti megoldáshoz legközelebb eső feltárásoknak, azonban a szabadalmasok érvelésével szemben el nem tanácsolnak a szabadalom szerinti megoldástól.

A bíróság a K/3 dokumentumot jelölte meg a technika állásának legközelebbi tagjaként, mivel az ismerteti a két hatóanyag szinergikus hatását legalább a hatóanyagcsoportok szintjén, és a dokumentumban nevesítésre is kerültek a kérdéses hatóanyagok, így a szakember feladata a bíróság olvasatában csupán a konkrét kombináció kipróbálása, és az azt tartalmazó fix készítmény kialakítása volt.

A bíróság elvetette a szabadalmasok azon érvét, hogy a K/3 irat publikációja óta eltelt hosszú idő másodlagos indikátorként a szabadalomban megoldott feladat nehézségét, és ily módon feltalálói voltát támasztaná alá.

A bíróság – mivel a feltalálói tevékenység hiányát egy dokumentumból már levezette –, szükségtelennek tartotta a további lehetséges alternatív logikák elemzését.

Végezetül, a bíróság utalt a párhuzamos külföldi döntések relevanciájának teljes hiányára, ahol e körben kifejtette, hogy az pedig *„nyilvánvaló tévedése a Hivatalnak, hogy a külföldi ítéleteket bizonyítékként értékelte, hiszen e döntések mindössze a határozatot hozó személy jogi álláspontját tükrözik, nem szolgáltatnak, nem is szolgáltathatnak tényalapot a találmány újdonságának műszakiszakmai megítéléséhez”*. (3.Pk.20.555/2017/9.)

A Fővárosi Törvényszék végzése ellen a szabadalmasok éltek fellebbezéssel, a bírósági végzés hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatását és a szabadalomnak a hivatali eljárásban történt korlátozással való fenntartását kérve.

A szabadalmasok a bíróság döntését a Régi Pp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozva kifogásolták, hiányolva az okszerű mérlegelés meglétét, mivel a bíróság bizonytalan feltételezésekre alapozta döntését. Érvelésükben vitatták a szakember bíróság általi meghatározását, és ez alapján az egyes dokumentumok eltanácsoló voltának értékelését.

Vitatták továbbá a K/3 dokumentum relevanciáját, ismét hangsúlyozva az azóta sikeres alkalmazáshoz nem vezető „időmúlás” jelentőségét a szabadalom szerinti megoldáshoz köthető feltalálói tevékenység alátámasztása tekintetében.

A kérelmezők az első fokon hozott végzés helybenhagyását indítványozták.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti előzmények után a szabadalmasok fellebbezését elutasította, és az elsőfokú döntést helybenhagyta, az első fokon eljáró bíróság döntésével és indokaival

mindenben egyetértve. Csupán a fellebbezésben írtakra tekintettel emelte ki, hogy a szakembert a Fővárosi Törvényszék végzésének megfelelően farmakológusként kell elképzelni, tekintettel arra, hogy ő rendelkezik a szinergia meghatározásához elengedhetetlen szakmai munkához szükséges eszközökkel és képességekkel. A másodfokon eljáró bíróság azzal is egyetértett továbbá, hogy a K/3 dokumentum tekinthető a technika állását leginkább reprezentáló dokumentumnak. Az időmúlás figyelembevételét a bíróság K/3 dokumentum kellő mértékű kitanítása, és más eltanácsoló iratok létének hiánya miatt elvetette. (8.Pkf.26.691/2017/12.)

HASZNÁLATI MINTA TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (Hmtv.) 37. § (13) bekezdés; Szt. 88. § és 94/A. §; és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés l) pont

A Hmtv. 37. § (13) bekezdése szerint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mintaoltalmi ügyekben hozott döntésének felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárásban egyebekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szabadalmi ügyekben hozott döntésének felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Az Szt. 88. §-a szerint a bíróság a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala döntésének megváltoztatására irányuló kérelmet nemperes eljárásban – az e törvényben foglalt eltérő rendelkezések alkalmazásával – bírálja el. Azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az Szt. 94/A. §-a szerint a bíróság előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező, ideértve a jogorvoslati eljárásokat is.

A Pp. 176. § (1) bekezdés l) pontja szerint a bíróság – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – a keresetlevelet visszautasítja, ha azt a felperes a kötelező jogi képviselő ellenére jogi képviselő közreműködése nélkül nyújtotta be.

3. A Hivatal a használati mintaoltalmi bejelentést elutasította.

A bejelentő – személyesen eljárva – a hivatali döntés megváltoztatását kérte a Fővárosi Törvényszéktől.

A bíróság a megváltoztatási kérelmet (hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve) visszautasította. Indokolásában megállapította, hogy a Hmtv. 37. § (13) bekezdése által

alkalmazni rendelt Szt. 94/A. §-a értelmében a bíróság előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező, ideértve a jogorvoslati eljárásokat is. Megállapította továbbá, hogy a Hmtv. fenti rendelkezése által alkalmazni rendelt Szt. 88. §-a alapján a bíróság a Hivatal döntésének megváltoztatására irányuló kérelmekkel kapcsolatos azon eljárási kérdésekre, amelyeket az Szt. törvény eltérően nem szabályoz, a Pp. szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel, valamint *a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvénynek* a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit alkalmazza, ahol a Pp. releváns rendelkezése – a 176. § (1) bekezdésének 1) pontja – alapján a bíróság, hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve, a keresetlevelet visszautasítja, ha azt a felperes a kötelező jogi képviselő ellenére jogi képviselő közreműködése nélkül nyújtotta be.

II. Hmtv. 2. § (1) bekezdés, 3. § (1) bekezdés, 24. § (1) bekezdés c) pont, 32. § (1) és (2) bekezdés, 35. § f) pont

A Hmtv. 2. § (1) bekezdése szerint új a minta, ha nem tartozik a technika állásához.

A Hmtv. 3. § (1) bekezdése szerint feltalálói lépésen alapul a minta, ha a technika állásához képest a mesterségben járatos személy számára nem nyilvánvaló.

A Hmtv. 24. § (1) bekezdés c) pontja szerint a mintaoltalmat meg kell semmisíteni, ha a mintaoltalom tárgya bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve – megosztás esetén – a megosztott bejelentésben feltártak.

A Hmtv. 32. § (1) bekezdése szerint a leírásnak lehetővé kell tennie, hogy a mesterségben járatos személy a minta tárgyát a leírás és a rajzban foglaltak alapján megvalósíthassa.

A Hmtv. 32. § (2) bekezdése szerint a leírás végén egy vagy több igénypontban meg kell határozni a leírás egyéb részeivel összhangban az igényelt mintaoltalom terjedelmét.

A Hmtv. 35. § f) pontja szerint a Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmi bejelentés érdemi vizsgálatát a következő szempontokból végzi: f) az elsőbbséget szabályszerűen igényelték-e a mintára.

4. A „Szerkezeti elrendezés mobil telefonok energiaforrásának töltésére” című használati minta olyan konstrukciókat tartalmaz, amelyek egy szekrényszerű befoglaló ház külső felületén elhelyezett információhordozó felületet, a szekrényen belül elektromos hálózathoz csatlakoztatott tápegységet, és különböző áramátalakító egységeket, valamint olyan kisebb zárható teret vagy tereket tartalmaznak, ahol a zárható téren belül az áramátalakítókhoz csatlakozó, telefonok töltésére alkalmas kimeneti csatlakozóegységek találhatóak.

A minta ily módon nyilvános helyekre telepíthető, mobiltelefonok töltésére alkalmas, értékmegőrző kialakítású konstrukciókat ismertet, ahol minden különálló, zárható rekeszben többféle töltő csatlakozóegysége érhető el.

A kérelmező a fenti minta megsemmisítését kérte a Hmtv. 24. §-a alapján a Hmtv. 2. § (1) bekezdése szerinti újdonság, a Hmtv. 3. § (1) bekezdése szerinti feltalálói lépés, valamint a Hmtv. 32. § (1) bekezdése szerinti megvalósíthatóság hiánya miatt. További megsemmisítési jogalapként szerepelt, hogy a minta nem felel meg a Hmtv. 32. § (2) bekezdésének, azaz a minta igénypontjában nincs egyértelműen meghatározva az igényelt mintaoltalom terjedelme, és hogy a minta nem felel meg a Hmtv. 24. § (1) bekezdése c) pontjának, azaz a minta tárgya bővebb az elismert bejelentési napon feltártaknál.

A Hivatal a mintát teljes terjedelmében megsemmisítette, mert megítélése szerint a minta tárgya bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, jelen esetben a származtatás alapját képező szabadalmi bejelentésben –így nevesítetten a leírásban, az igénypontokban és a rajzokban– feltártak. A Hivatal a többi jogalapot nem találta megalapozottnak. (U0700060/63.)

A hivatali határozat ellen a kérelmező és a jogosultak is megváltoztatási kérelemmel éltek.

A kérelmező megváltoztatási kérelmében a bővítő értelmű módosítás mellett az újdonság és a feltalálói lépés hiányát kifogásolta (valamint a megsemmisítési eljárás költségeinek viselésével kapcsolatos hivatali döntés megváltoztatását kérte a bíróságtól), nem tartotta fenn azonban a megvalósíthatósággal és az oltalom terjedelmének bizonytalanságával kapcsolatos korábbi kérelmét.

Az újdonság és a feltalálói lépés hiánya tekintetében is a D5 internetes publikáció relevanciájával érvelt. A D5 iratban foglalt ellentartás és a minta szerinti megoldások műszaki összevetése mellett részletesen kitért arra is, hogy miért tartja a technika állásának részeként figyelembe vehetőnek a D5 számú internetes publikációt. Érvelése szerint az a tény, hogy D5 dokumentum forrása az Internet Archive szolgáltató Wayback Machine alkalmazása, nem teszi kétségesé az abban foglaltak nyilvánosságra jutásának időpontját. Ennek bizonyítására csatolta az Internet Archive irodavezetőjének a D5 dokumentumra vonatkozó, eskü alatt tett írásbeli nyilatkozatát (a továbbiakban: affidavit), valamint kifejtette, hogy a Wayback Machine alkalmazásával nyert, affidavittal hitelesített adatokat hitelesnek fogadták el egy, az Amerikai Egyesült Államokban folyt perben, valamint az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (a továbbiakban: USPTO) előtti ügyben is. Előadta továbbá, hogy a D5 dokumentum eredeti forrását publikáló ChargeBox Ltd.-től is kért a dokumentum publikációs dátumát megerősítő nyilatkozatot, azonban a megkeresésre nem kapott választ. Erre tekintettel azt a bizonyítási indítványt terjesztette elő, hogy a bíróság maga keresse meg a ChargeBox Ltd.-et a publikáció időpontjának kérdésével kapcsolatban.

A jogosultak megváltoztatási kérelmükben elsődlegesen a mintaoltalom teljes terjedelmében való fenntartását, illetve szükség esetén a támadott határozat hatályon kívül helyezését, és a

Hivatal új eljárásra utasítását kérték. Másodlagos kérelmükben a mintaoltalom korlátozott igénypontokkal való érvényben tartását kérték.

A bővítő értelmű módosítással kapcsolatban a jogosultak úgy érveltek, hogy a Hivatal által alkalmazott szigorú értelmezés nem egyeztethető össze a bejelentéskori joggyakorlattal. Ennek körében valószínűsítették, hogy a származtatás elismerésekor a Hivatal részéről már sor került a szabadalmi és a mintaoltalmi bejelentések összehasonlítására, és ez alapján a Hivatal – a korabeli joggyakorlattal összhangban – elfogadta a származtatás során történt átdolgozásokat. Az Szt. 115/U. § (5) bekezdésére hivatkozva utaltak arra, hogy a megsemmisítés feltételeire az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok az irányadók, így utóbb sem ítélné meg a Hivatal az elsőbbség időpontjában követett joggyakorlatnál szigorúbban a bővítő értelmű módosításokat.

Arra az esetre, ha megállapítást nyer, hogy a Hivatal a származtatáshoz fűződő joghatásokat jogellenesen ismerte el, a jogosultak a Ket. 86. § (3) bekezdésének alkalmazásával azt kérték a bíróságtól, hogy – a mintaoltalom megsemmisítése helyett – kötelezze a Hivatalt a származtatott bejelentés bejelentési napja jogszabálysértő bejegyzésének a mintaoltalmi lajstromból való törlésére.

A D5 dokumentum tekintetében az alábbiak szerint vitatták, hogy az abban foglalt információk a technika állásához tartoznának:

- az Internet Archive nem közhiteles nyilvántartás, így az ott tárolt adatok nem bizonyító erejűek;
- a hivatkozott 2006. július 5-i mentés létezése is kérdéses (a jogosultak nem találtak mentést ezzel a dátummal);
- az Internet Archive tudományos és kutatói munkához nyújt segítséget, aminek pontosságára, megbízhatóságára nem vállal garanciát a fenntartó;
- a kérelmező által hivatkozott affidavit csupán azt igazolja, hogy a kinyomtatott dokumentum valós és pontos másolata az archívumban rögzítetteknek, és nem tanúsítja az archiválás dátumát;
- a kérelmező nem talált egyetlen informatikai igazságügyi szakértőt sem a Wayback Machine bemutatására;
- a kérelmező által hivatkozott, amerikai bírósági eljárásban keletkezett irat tartalma nem világos, és a hivatkozott döntés sem jogerős, emellett nem rendelkezik relevanciával a magyar bírósági eljárásban az idézett amerikai joggyakorlat;
- a Wayback Machine működésére vonatkozó későbbi nyilatkozat egyébként sem bírhat relevanciával a 2006-os működés megítélése tekintetében;
- nem zárható ki, hogy az eltelt évek során olyan biztonsági rés vagy műszaki probléma adódott, ami miatt a Wayback Machine-ban rögzített archiválási dátumok megváltozhattak;
- a Wayback Machine 2006-os állapota tekintetében az ESZH Fellebbezési Tanácsának T-1134/06 döntése a releváns, amelyben elutasításra került a Wayback Machine adatai figyelembevételének lehetősége, hivatkozva a PCT korabeli útmutatójára is;

- a www.chargebox.com keretes („frame-es”) szerkezetű, vagyis egy URL címhez sok weblap tartozik, ahol „a frame-együttesen belüli weblapok” mentésének az időpontja kétséges, mivel a Wayback Machine a webhelyek tartalmi elemeit sok különböző időpontban történt mentésből rakja össze, ami bizonytalanná teszi, hogy a megjelenített mentési dátum pontosan milyen tartalomra vonatkozik;
- a D5 irat „*állítólagos*” mentési dátuma (2006. július 5.) nagyon közeli a támadott minta bejelentési napjához (2006. július 28.), ami még kiélezettebbé teszi a frame-es szerkezettel kapcsolatban felmerült bizonytalanságokat;
- az Internet Archive a D5 dokumentum mentési időpontjában a mentett tartalmak legalább egy részét az Alexa Internettől szerezte be hat hónap késéssel, aminek működése és megbízhatósága nem ismeretes; és végül
- a Chargebox Ltd. nem válaszolt a kérelmező megkeresésére.

A Fővárosi Törvényszék a fenti előzmények után a jogosultak megváltoztatási kérelmét megalapozottnak találta és a Hivatal határozatát megváltoztatva a használatiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet elutasította.

A bővítő értelmű módosítással kapcsolatos indokolásában rámutatott, hogy a Hivatal azon álláspontja téves, amely szerint a bővítő értelmű módosítás legkorábban a megsemmisítési eljárás keretein belül vizsgálható. A bíróság szerint „*A Hmtv. 35. § f) pontja ugyanis úgy rendelkezik, hogy a Hivatal a mintaoltalmi bejelentés érdemi vizsgálatát elvégzi abból a szempontból is, hogy az elsőbbséget szabályszerűen igényelték-e a mintára, ez pedig magában foglalja a módosítás tartalmának vizsgálatát és a bővítő értelmű módosítással szembeni intézkedés lehetőségét is.*”

Tekintetbe véve, hogy a Hivatal ennek szellemében az engedélyezés során nem kifogásolta a bővítő értelmű módosítást, a bíróság osztotta a jogosultak azon véleményét, hogy a Hivatal a mintaoltalom megsemmisítésével mindössze felülbírálta saját korábbi döntését, „*azonban jogi álláspontján anélkül változtatott a Hivatal, hogy az alapul szolgáló tényállásban bármiféle változás állott volna be, hiszen a jelen megsemmisítési eljárásban is azokat az igénypontokat, leírást és rajzokat kellett vizsgálnia, mint amelyekkel kapcsolatos aggályát a bejelentési eljárásban hiánypótlási felhívással nem jelezte a bejelentőknek.*”

Ezzel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy amennyiben a bővítő értelmű módosítás miatt a Hivatal már az engedélyezési eljárás során kifogást emelt volna, a származtatás napja, mint bejelentési nap ebben az esetben is megillette volna a mintát, hiszen a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeknek, mint önálló mintaoltalmi bejelentés, egyébként eleget tett. Rámutatott ugyanakkor, hogy „*a megsemmisítési eljárás nem ad keretet a bejelentési nap utólagos módosításához.*”

A fentieken túlmenően a bíróság a Hivatalnak a bővítő értelmű módosítással kapcsolatos álláspontját is felülbírálta, hangsúlyozva, hogy a szabadalmi és mintaoltalom tekintetében eltérőek az oltalomképesség feltételei. Ennek megfelelően a származtatás azon feltétele, hogy a két bejelentés tárgya megegyezzen, nem a korábbi (szabadalmi) igénypontok átvételének

követelményét, hanem mindössze tartalmi egyezést ír elő, ugyanis *„a szigorúbb oltalmazhatósági feltételek mellett vizsgálendő szabadalmi bejelentés és az abból származtatott, más oltalmazhatósági kritériumoknak eleget tevő használati mintaoltalom kapcsolata szükségképpen csak tartalmi lehet”*.

A Fővárosi Törvényszék szerint a Hivatal a fentiek tekintetében elmulasztotta a leírás és a rajzok figyelembevételét és értékelését. A két bejelentés tárgyát összehasonlítva a bíróság azok egyezését állapította meg, ezért elutasította a mintának a származtatás meg nem felelőségére alapított megsemmisítésére vonatkozó kérelmet.

A bíróság az újdonság és a feltalálói lépés feltételei tekintetében osztotta a Hivatalnak – a kérelmezői érvelés megalapozatlanságára vonatkozó – végkövetkeztetését, azonban döntését a Hivatal indoklásától eltérő érvelésre alapította.

A hivatali döntés felülvizsgálata során a fenti jogalapok megítélésének egyetlen kérdéses pontjaként a D5 dokumentum státuszát tekintette. E körben felülbírált a Hivatalnak a vizsgált minta és az ellentartás közötti vélt különbségek tekintetében kialakított álláspontját, megállapítva, hogy a minta jellemzői a D5 dokumentumból is kiolvashatók. Ezzel együtt azonban nem tartotta a D5 iratot relevánsnak az újdonság, illetve a feltalálói lépés megítélése tekintetében, mert nem látta kétséget kizáróan bizonyítottanak, hogy az *„az elsőbbség napját megelőzően az interneten elérhetővé, s ezáltal bárki számára hozzáférhetővé vált”*.

E tekintetben a bíróság rámutatott, hogy az Internet Archive affidavitjának *„a pusztán előadás bizonyító erejét meghaladó különleges bizonyító erő nem tulajdonítható a hazai polgári eljárási szabályok szerint”*, ezzel együtt nem vitatta az abban foglaltak valóságtartalmát, megállapította azonban, hogy az affidavit nem fogalmaz meg a mentett oldal keletkezési időpontjára vonatkozó állítást. A bíróság osztotta a jogosultak azon érvét, hogy az Internet Archive kizárólag oktatási, illetve tudományos célra biztosít szolgáltatásokat, és nem vállal felelősséget *„az archívum pontosságáért, teljességért, megbízhatóságáért, hibamentességéért és nem vállalja az esetleges hibák javítását sem”*.

Ennek azonban a bíróság nem tulajdonított döntő jelentőséget, és érvelését a továbbiakban a D5 dokumentum alapját képező oldal technikai felépítéséből adódó, annak archiválásával kapcsolatos bizonytalanságokra alapozta, rámutatva, hogy a beágyazott képfájlok tekintetében kérdéses az archiválás időpontja, amelyek viszont jelen esetben alapvető fontosságú információkat hordoznak, így önmagában a szöveges html állomány kitanítása nem volna elégséges a minta oltalmának megkérdőjelezéséhez. A bíróság is utalt továbbá a D5 dokumentum publikációjának és az elsőbbség napjának közelségére, ami miatt a D5 dokumentum tartalmának nyilvánosságra jutásával kapcsolatos műszaki bizonytalanságot *„komoly aggályként”* értékelte. Végül arra a megállapításra jutott, hogy a kérdést csak szakértő tisztázhatta volna, amitől azonban a kérelmező által felkért szakértők elzárkóztak, azt állítva, hogy *„a kérdés eldöntéséhez mindenképpen szükséges a Wayback Machine alkalmazás közvetlen megvizsgálása, amelyre nincsen lehetőségük”*.

A fentiek alapján a bíróság úgy értékelte, hogy „nem mondható ki **kétséget kizáró bizonyossággal**” D5 dokumentumnak az elsőbbség időpontját megelőző nyilvánosságra jutása, ezért „*ezt az iratot ki kellett rekeszteni az újdonság, illetve a feltalálói lépés vizsgálatából*”, hasonlóan a 10/K/3 jelzet alatt becsatolt, az elsőbbség napjához hasonlóan közeli időpontban rögzített képernyőfelvételekhez.

Döntésében a bíróság rámutatott továbbá, hogy „*a kérelmező egyébként nem volt bizonyítási kényszerben, mert a D5 irat nem az egyetlen lehetséges eszköz a weboldalhoz való hozzáférhetőség igazolására. A kérelmező célszerűen a weboldal használóját, a Chargebox Ltd.-t is megkereshette az állítás igazolásául, azonban e bizonyítás sikertelen maradt, mert az oldal üzemeltetője nem válaszolt neki*”. A korábbi tárgyaláson tett ezirányú bizonyítási indítványt a bíróság elkészttség és alkalmatlanság miatt elutasította. (3.Pk.20.567/2017/10.)

A Fővárosi Törvényszék végzése ellen a kérelmező élt fellebbezéssel. Fellebbezésében elsődlegesen a végzés megváltoztatását és a minta megsemmisítését kérte, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a D5 és 10/K/3 alatti iratoknak az újdonság és a feltalálói lépés szempontjából bizonyítékként való befogadására kötelezését indítványozta, míg harmadlagos kérelme a végzés hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokon eljáró bíróságnak a hivatkozott dokumentumokkal kapcsolatos bizonyítási indítvány befogadására, és a bizonyítási eljárás lefolytatására való kötelezésére irányult.

A kérelmező kifogásolta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy az elsőbbségnek az engedélyezési eljárás során előírt vizsgálata a szabadalmi bejelentés formájában kért oltalom „*tartalmi terjedelmének*” és a származtatott mintaotalmi bejelentés „*tartalmi megvalósításának*” az összehasonlítására kötelezné a Hivatal. Vitatta továbbá a megállapított tartalmi egyezést is.

Fenntartotta, hogy a D5 és a 10/K/3 iratok figyelembe vehetők a technika állásának részeként. Ennek kapcsán „*rámutatott, hogy az Affidavit egyértelműen kinyilvánítja, hogy a D5 irat egyetlen weboldal archivált tartalma, ekként tévesen állapította meg a törvényszék, hogy a rajta megjelenő képek nem kerülhettek az Affidavittal tanúsított időpontban archiválásra, tévesen tekintette az oldalt keretes szerkezetűnek és ebből eredően a tartalom archiválásának körülményeit bizonytalannak, a publikálási dátumait pedig a bejelentési naphoz olyan közel esőnek, ami bizonytalanná teszi annak tényét.*” Végül kifogásolta, hogy a bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványának.

A jogosultak észrevételükben az elsőfokú döntés helybenhagyását kérték.

A Fővárosi Ítéletőztábla a fenti előzmények után kérelmező fellebbezését elutasította, és az elsőfokú döntést helybenhagyta, az elsőfokon eljáró bíróság döntésével és indokaival mindenben egyetértve.

A bővítő értelmű módosítás kérdésében a másodfokon eljáró bíróságnak kiemelést érdemlő megállapítása, hogy „*abból a körülményből, hogy a hatóság ebben a körben hiánypótlási*

felhívást a lajstromozási eljárás során nem adott ki, az következik, hogy az igényelt elsőbbség vonatkozásában nem merült fel kétely, ezért annak időpontja az oltalom megadásával rögzült és nincs rá észszerű indok, hogy az azonos mérce alkalmazásával lefolytatandó, ugyanazon igénypont sorozatok, leírások és rajzok vizsgálatát kívánó megsemmisítési ügyben a származtatási feltételek meglétének kérdése más elbírálást nyerjen”.

Az internetről nyert bizonyítékok tekintetében hasonlóan fontos megállapításoknak tekinthetők az alábbiak: „Az internet természetéből fakadóan a hálózaton található információk közismerten változtathatók, ezért teljes bizonyossággal nem állapítható meg, hogy az aktuálisan elérhető tartalom mindenben azonos az eredetileg, azaz a dokumentum keletkezésének időpontjában közzétett vagy egy konkrét időpontban elérhető tartalommal.”

Központi jelentőségű a bíróság azon logikai következtetés-láncolata, hogy mivel az Affidavit nem igazolja a képfájlok nyilvánosságra jutását (a „megjelölt dátum [...] nem érvényes az ott megjelenő képfájlokra”), ezért egyértelmű, hogy a szöveges és képi tartalom „nem archiválható ugyanazzal a dátummal”, ezért a kérelmezői anyagok „nem bizonyíthatják egyértelműen azt, hogy az ellentartásnak állított szöveges és képi megjelenés, információ a használati mintaoltalom bejelentési elsőbbsége [...] előtt valóban írásbeli közlés útján bárki számára hozzáférhetővé vált, [...] ily módon nincs ügydöntő jelentősége annak a kérdésnek, hogy keretes szerkezetűnek minősül-e a felhívott publikáció”, bár egyébként a Fővárosi Ítéletábla osztotta az elsőfokú bíróság ebbéli álláspontját.

Végül a bíróság elvetette a kérelmezőnek a bizonyítási indítvány elkészettségét vitató kifogását. (8.Pkf.26.816/2017/4.)

KIEGÉSZÍTŐ OLTALMI TANÚSÍTVÁNY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: GyR.) 3. cikk a) pont

A GyR. 3. cikkének a) pontja szerint a termékre tanúsítványt kell adni, ha abban a tagállamban, amelyben a 7. cikk szerinti bejelentést benyújtották, a bejelentés napján a termék hatályos alapszabadalom oltalma alatt áll.

5. A kiegészítő oltalmi tanúsítvány (SPC) megadására irányuló – „Ezetimib és rozuvasztatin vagy gyógyászatilag elfogadható sója, beleértve rozuvasztatint cink só formájában” című – bejelentést a Hivatal elutasította, mivel az nem felelt meg a GyR. 3. cikk a) pontjának, azaz a bejelentés napján nem állt hatályos alapszabadalom oltalma alatt a címben megjelölt termék. Döntését a Hivatal azzal indokolta, hogy álláspontja szerint a jelen ügyben nem teljesült az Európai Unió Bíróságának (EUB) C-493/12. sz. ítéletében az alapszabadalom igénypontjai vonatkozásában megkövetelt azon jellemző, hogy „hallgatólagosan, azonban feltétlenül, mégpedig konkrétan a szóban forgó hatóanyagra kell, hogy irányuljanak”, mivel a leírás sem utalt konkrétan a rozuvasztatinra. A Hivatal megállapította továbbá, hogy feltéve, de meg nem engedve, hogy a fenti ítélet elégségesnek minősítené a funkcionális meghatározást a

szabadalom egészében (a Fővárosi Törvényszék 3.Pk.22.474/2016/10. számú végzésében ismertetett értelmezést követve), úgy a leírás számos egyéb példája, és a bejelentő által becsatolt szakértői nyilatkozatban emlegetett technika állásához tartozó munkákban a rozuvasztatin említésének teljes hiánya is arra mutatnának, hogy nem a kérdéses kombinációs partnert választaná elsődlegesen a szakember az alapszabadalom olvasását követően. (S1400049/13.)

A bejelentő megváltoztatási kérelmében az SPC iránti bejelentését elutasító határozat megváltoztatását, és az SPC megadását kérte a Fővárosi Törvényszéktől.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet megalapozottnak találta, és a Hivatal határozatát megváltoztatva az igényelt termékre kiegészítő oltalmi tanúsítványt adott.

Döntése indoklásában rámutatott, hogy az EUB C-493/12. sz. ítélete nem szabja feltételül az adott hatóanyag leírásban való azonosíthatóságát. Ezzel szemben, a bíróság értelmezése szerint azt a kérdést kellett megválaszolni, hogy a leírásban feltárássra kerül-e a kérdéses vegyület oly módon, hogy az igénypont funkcionális meghatározása alá tartozó molekulák közül „szakember szükségképpen ezt” válassza.

A továbbiakban a bíróság úgy értékelte, hogy ez a követelmény teljesül, mivel a leírás említi a sztatínokat, mint szóba jöhető partnereket, amelyekről köztudott, hogy a leghatékonyabbak az igénypontban megfogalmazott célkitűzést tekintve. A sztatínokon belül pedig egyes, az alapszabadalom bejelentési napját követően publikált források szerint a rozuvasztatin a legelőnyösebb. (3.Pk.20.004/2018/5.)

II. A növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: NR.) 3. cikk (1) bekezdés a) és c) pontok

A NR. 3. cikk (1) bekezdés a) és c) pontja szerint a termékre tanúsítványt kell adni, ha abban a tagállamban, amelyben a 7. cikk szerinti bejelentést benyújtották, a bejelentés napján a termék hatályos alapszabadalom oltalma alatt áll, és a termékre még nem adtak tanúsítványt.

6-8. Az SPC megadására irányuló – „Mandipropamid és réz-oxiklorid kombinációja”, „Mandipropamid és folpet kombinációja” és „Mandipropamid és mankoceb kombinációja” című – bejelentéseket a Hivatal elutasította, mivel azok nem feleltek meg az NR. 3. cikk a) és c) pontjainak, azaz a bejelentés napján nem álltak hatályos alapszabadalom oltalma alatt a címben megjelölt termékek, és a termékekre a Hivatal már adott tanúsítványt. Döntését a Hivatal azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az EUB C-443/12. sz. és C-577/13. sz. ítéletei alapján a bejelentő részére nem adhatók további kombinációs SPC-k, mivel a bejelentések közös alapszabadalma szerinti találmány egyedüli tárgyát képező hatóanyagra már tanúsítványt szerzett. (S1300058/10., S1300059/10. és S1300060/10.)

A bejelentő megváltoztatási kérelmében az SPC iránti bejelentéseit elutasító határozatok megváltoztatását, és az SPC-k engedélyezését kérte a Fővárosi Törvényszéktől. Mélyreható érvelését arra alapította, hogy a Hivatal által hivatkozott ítéletek gyógyszer SPC-kre vonatkoznak, és nem alkalmazhatóak a növényvédő szerekre. Emiatt indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék kezdeményezze az EUB előzetes döntéshozatali eljárását.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmeket elutasította, és a Hivatalnak a bejelentések elutasítására vonatkozó határozatait helybenhagyta.

Indokolásában osztotta a hivatali határozat érvelését, azonban a megváltoztatási kérelemben foglaltak alapján rámutatott arra, hogy megítélése szerint az EUB korábbi ítéletei fényében a megfogalmazott kérdések „*acte éclairé*”-nek tekintendők, mivel az egyes uniós SPC rendeletek összehasonlító értelmezése az adott kérdésben a gyógyszerek és növényvédő szerek azonos módon való kezelését indokolja, így az előzetes döntéshozatal kérelmezése nem indokolt. (3.Pk.22.131/2017/9., 3.Pk.22.132/2017/9. és 3.Pk.22.134/2017/9.)

VÉDJEgy TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt. 2. § (3) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet.

9. A „TRANSCENDENTÁLIS MEDITÁCIÓ” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 16., 35., 41., 44. és 45. osztályokba sorolt áruk és szolgáltatások körében.

A Hivatal – megismételt eljárásban – a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja, (3) bekezdése, illetve 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján a védjegybejelentést részben elutasította. Indokolásában rámutatott arra, hogy a bejelentés két latin eredetű kifejezésből áll, összehatásában nem tekinthető olyan szokatlan kifejezésnek, fantáziaszónak, ami alkalmassá tenné a védjegyfunkció betöltésére. A Maharishi Mahesh Yogi védikus tudós által kifejlesztett transzcendentális meditáció a világ egyik legismertebb meditációs és önfejlesztő módszerévé lett, és mára világszerte több mint hatmillióan sajátították el. Ezt támasztják alá a bejelentő által csatolt nyilatkozatok is, amelyek szerint a transzcendentális meditáció a speciális meditációs technikát azonosító elnevezésként került a köztudatba, illetőleg a mantra típusú meditációk közé tartozó meditációs technika egyedi neve. Nincs jelentősége, hogy a

fogyasztók ismerik-e a meditáció pontos technikáját, illetve ideológiáját, mert döntő szerepe annak van, hogy a szóösszetételt árujelzőként vagy meghatározott áruk, illetve szolgáltatások fajtáját leíró szókapcsolatként érzékelik.

A Hivatal az átlagfogyasztókból kiindulva vizsgálta a megjelölés lajstromozhatóságát az árujegyzék egyes osztályai esetében. Érvei szerint, mivel a 16. osztályba tartozó magazinok, revük [időszaki lapok] prospektusok elsődleges funkciója, hogy adatokat közvetítsenek, a fogyasztók alappal feltételezhetik, hogy a szóösszetétel ezen termékek egyik jellemzőjét írja le, nevezetesen a sajátos meditációs technikára vonatkozó információkat jelenít meg. A megjelöléssel ellátott tanítási és oktatási anyagokról (készülékek kivételével) pedig úgy vélhetik, hogy azok révén a transzcendentális meditációs technikával kapcsolatos ismeretekre tehetnek szert. A 41. osztályba sorolt nevelés, szakmai képzés szolgáltatások esetén is azt hihetik a fogyasztók, hogy az értekek világán túlmenő módszerrel végzett meditációs technikára vonatkozó útmutatást kaphatnak. De a sport- és kulturális tevékenységek – diszkók szolgáltatásai, éjszakai klubok és időmérés sporteseményeken szolgáltatások kivételével – körében sem bír megkülönböztető képességgel a megjelölés, mert a transzcendentális meditáció egy sajátos, a fizikai és szellemi képesség fejlesztését szolgáló sport- és kulturális tevékenységként is felfogható, így azt a hivatkozott szolgáltatások fajtáját, típusát adó szóösszetételként érzékelhetik a fogyasztók. Az előzőekben foglalt termékek és szolgáltatások vonatkozásában ezért a megkülönböztető képesség hiányában nem nyerhet oltalmat a védjegybejelentés. A Hivatal álláspontja szerint a feltárt dokumentumok nem igazolták, hogy a megjelölés intenzív használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

Az árujegyzék további szolgáltatásai vonatkozásában pedig a fogyasztók megtévesztése gátolja a megjelölés oltalmazhatóságát, mivel a sajátos meditációs technikát leíró szóösszetételt látva a fogyasztók alappal feltételezhetik, hogy a jelzett szolgáltatások e speciális meditációs technikához kapcsolódnak, illetőleg azzal összefüggésbe hozhatók. Nevezetesen a 41. osztályba tartozó szórakoztatás, a 44. osztályba sorolt orvosi szolgáltatások; higiéniai és szépségápolási szolgáltatások emberek és állatok részére; orvosi klinikák szolgáltatásai, továbbá a 45. osztályban a jogi szolgáltatások; biztonsági szolgáltatások személyek és vagyontárgyak védelmére; szellemi tulajdonnal kapcsolatos tanácsadás tevékenységek esetén a szóösszetétel a szolgáltatások jellege tekintetében a fogyasztókat téves következtetésre vezetheti. A felsorolt szolgáltatások ugyanis nem a megjelölés által sugallt meditációs technikával kapcsolatosak, emellett céljuk, rendeltetésük teljes mértékben eltér a szókapcsolat által közvetített – a tapasztalati tényektől független módon végzett meditációra vonatkozó – jelentéstartalomtól. A fentiekben említett termékek és szolgáltatások tekintetében ezért a Hivatal elutasító döntésre jutott. Ugyanakkor az árujegyzék fennmaradó termékei és szolgáltatásai esetében nem látta akadályát a védjegybejelentés meghirdetésének. (M1204503/43.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Egyetértett a Hivatalnak a megjelölés leíró jellegével kapcsolatos megállapításaival, és azzal is, hogy adott esetben a releváns fogyasztói kör az átlagfogyasztó. Fontosnak tartotta, hogy a „TRANSCENDENTÁLIS MEDITÁCIÓ” szóösszetétel a bejelentő által többször is

kifejtetten egy speciális meditációs technikákat összefoglaló tanítást takar. Ennélfogva nem a megjelölés első eleme az, ami utal a termék vagy szolgáltatás (meditáció) tulajdonságára, hanem az egész megjelölés az adott szolgáltatás tartalmát, fajtáját jelöli ki. A bíróság is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyenként megvizsgált bizonyítékok egyike sem támasztotta alá, hogy a hazai fogyasztók a bejelentővel azonosítanák a megjelölést, mert az elsősorban Maharishi Mahesh Yogi személyéhez köthető, ezért a megjelölés szerzett megkülönböztető képessége sem volt megállapítható. A bíróság egyetértett a Hivatallal abban is, hogy meghatározott körben a Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megtévesztés lehetősége is fennáll. Indokolása szerint a megtévesztésre az ad alapot, hogy a megjelölés alapján a fogyasztó óhatatlanul a meditációval összefüggő szolgáltatásra asszociál. Ezzel szemben a szóban forgó szolgáltatások – például az orvosi is – olyan tevékenységek, amelyek a gyógyászatra épülnek, amelyek esetén szigorú rend szerint minősül valamely eljárás hivatalos gyógy módnak. Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság nem talált indokot a határozat elutasító részének a megváltoztatására. (3.Pk.25.124/2016/4.)

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a két szó összekapcsolása nem szokatlan, semmi sem tiltja vagy szabályozza a szavak összekötését, szabad egymás mellé rendelését. A lajstromozni kért szóösszetétel speciális meditációs technikákat összefoglaló tanításként, rendszerként vált világszerte ismertté, így nem lehet a védjegybejelentést szokatlannak vagy meghökkentőnek minősíteni, és nincs szó nyelvi leleménnyről sem. A másodfokú bíróság – elsősorban a bárki által elérhető internet biztosította szabad információáramlás miatt – helyesnek találta, hogy a hivatal és az elsőfokú bíróság az átlagfogyasztó szemszögéből vizsgálódott, mert a transzcendentális meditációval kapcsolatba hozható tevékenységek célközönségébe a szakember és a téma iránt kisebb vagy nagyobb fokban érdeklődő laikus személyek egyaránt beletartoznak. A Fővárosi Ítéltábla osztotta azt az álláspontot, hogy a megjelölést az érintett termékek és szolgáltatások fajtáját, lényegi jellemzőjét bemutató szóösszetételként, azaz nem árujelzőként foghatják fel a fogyasztók. Álláspontja szerint a Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontjában megfogalmazott kizáró ok alkalmazásának nem szükségszerű feltétele a fogyasztók tényleges megtévesztése, elégséges, ha a megjelölés az árujegyzékhez viszonyítottan objektíve alkalmas a téves fogyasztói képzet kialakítására. A sajátos módon végzett meditációs technika elnevezésére használt „TRANSCENDENTÁLIS MEDITÁCIÓ” szóösszetétellel ellátott szolgáltatással találkozva alappal várja azt a fogyasztó, hogy az valamilyen módon kapcsolódik e speciális meditációs metodikához. Adott esetben azonban ez a fogyasztói várakozás nem igazolódik be. Ez a körülmény kizárja a megjelölés és a szolgáltatások közötti tartalmi, logikai kapcsolatot, egyben előrevetíti azt is, hogy a megjelölés ilyen alkalmazása zavart is kelthet a piacon és a fogyasztók körében. Mindezeket értékelve a Fővárosi ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. (8.Pkf.25.816/2017/3.)

10. A bejelentő az ”ECUMENICAL WORLDMUSIC FESTIVAL” szóösszetétel lajstromozását kérte a 35., 41., 43. és 45. osztály különféle szolgáltatásai vonatkozásában. A Hivatal a bejelentés vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel olyan jelekből áll, amelyeket a forgalomban a szolgáltatás fajtájának és egyéb jellemzőjének feltüntetésére használhatnak. A Hivatal a Vt. 2. § (2)

bekezdés a) pontja alapján elutasította a védjegybejelentést. A bejelentett „ECUMENICAL WORLD MUSIC FESTIVAL” magyar jelentése „ökumenikus világzenei fesztivál”, amely egy vallásos jellegű zenei rendezvényre utal. Összhangban az Európai Bíróság C-265/00. számú, BIOMILD ügyben hozott döntésével, főszabály szerint az egyenként valamely árujellemzőt leíró elemek kombinációja önmagában is leíró jellegű marad, még akkor is, ha a kombináció folytán új kifejezés keletkezik.

A Vt. 2. § (3) bekezdése alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használat révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet. Az Európai Bíróság C-108/97. és C-109/97. számú, egyesített WINDSURFING CHIEMSEE ügyben hozott döntései szerint a megkülönböztető képesség megszerzésének vizsgálatakor releváns körülmény lehet többek között a megjelöléssel ellátott áru vagy szolgáltatás piaci részesedése, a megjelölés használatának intenzitása, földrajzi kiterjedése és időtartama, a használónak a megjelöléssel ellátott áru vagy szolgáltatás népszerűsítésére fordított kiadásai, valamint azon fogyasztók aránya a releváns fogyasztói körön belül, akik a megjelölést a használóval azonosítják. A bejelentő által a megkülönböztető képesség megszerzése tárgyában benyújtott mellékletek azonban nem alkalmasak a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolására. (M1603398 /7.)

A Hivatal határozata ellen a bejelentő nyújtott be megváltoztatási kérelmet, kérve a határozat megváltoztatását és a védjegyoltalom elismerését. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével és indokolásával is egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította. A bíróság végzésében megerősítette, hogy töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a nem magyar nyelvű szavak lajstromozását is meg kell tagadni, ha a magyar jelentésük védjegyként megkülönböztetésre nem alkalmas. (BH1993.495) (3.Pk.23.534/2017/4.)

II. Vt. 3. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

11. A bejelentő a Nemzetközi Irodához benyújtott nemzetközi védjegybejelentésében a „SPIRIT” színes ábrás megjelölésre (1. ábra) igényelt oltalmat Magyarország területére kiterjedően, a 32. áruosztályban.

1. ábra

A Hivatal megvizsgálta a bejelentést, és a Vt. 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján ideiglenes elutasító határozatot adott ki a Nemzetközi Iroda útján, ugyanakkor a bejelentést meghirdette. A Hivatal álláspontja szerint a megjelölés megtéveszti a fogyasztókat. A „SPIRIT” szó égetett

szeszt, alkoholt jelent, azonban az árujegyzék a 32. áruosztályban más italokat, így ásványvizeket, sört, gyümölcsleveket és szörpöket tartalmaz. Mivel ezek nem tömény italok, a megjelölés megtevesztheti a fogyasztókat az áruk fajtája tekintetében. (A1329968/10.)

A hivatali határozat ellen a bejelentő megváltoztatási kérelmet nyújtott be, kérve a bejelentés lajstromozását. Álláspontja szerint a szó a relaxáció, a lelki-szellemi jelentéshez kapcsolódik, kifejezetten pozitív, megnyugtató jelentéstartalommal, így nem félrevezető. A „SPIRIT” kifejezés a mai magyar nyelvben nem használatos, ez csupán fantázianév. Azt egyes számban „SPIRIT” alakban nem használják az angol nyelvben alkoholos ital megjelölésre. Utalt arra, hogy korábban más javára oltalom alatt állt a megjelölés a 32. osztályban.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Álláspontja szerint a Hivatal helyállóan állapította meg, hogy a megjelölés nem részesíthető oltalomban. Az ábrás kialakítás jellegzetesnek nem nevezhető: sem a szín, sem a betűk formavilága nem ragad meg a fogyasztó emlékezetében. Az a körülmény, hogy a szónak több jelentése van, és a szótári alak – fordítói oldalak előbb a kérelmezői jelentést mutatják és csak hátrébb, akár harmadikként a szeszre utaló jelentést – önmagában nem igazolja azt a kérelmezői álláspontot, hogy a magyar átlagfogyasztónak is ebben a sorrendben jut eszébe a lehetséges jelentéstartalom. Amennyiben egy szónak több jelentése van, és ezekből akár egy jelentése is alkalmas arra, hogy abból a fogyasztók téves következtetést vonjanak le az áru fajtája, tulajdonsága tekintetében, a bejelentés nem nyerhet oltalmat. Osztható az a hivatali álláspont, amely szerint az átlagfogyasztó tájékozott, körültekintő és amennyiben a megjelölést italok csomagolásán látja, ahelyett, hogy orientálná, inkább félrevezeti, mert alappal feltételezheti, hogy szesszel (égetett szeszes ital) áruval találkozott. Egyértett azzal a hivatali állásponttal is, hogy az a körülmény, hogy korábban a szóösszetétel oltalom alatt állt, nem teszi a megjelölést lajstromozhatóvá, minden egyes bejelentést az áruosztályra vetítve, az adott bejelentési országra egyediesítve kell vizsgálni. (1.Pk.24.877/2017/4.)

III.Vt. 3. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

12. A kérelmező törlés iránti kérelmet nyújtott be a Hivatalhoz a jogosult 201 202 lajstromszámú „PRIMBIOTIC” szóvédjegye, valamint a 201 192 lajstromszámú „PRIMBIOTIC ÉTRENDKIEGÉSZTŐ GEL” színes ábrás védjegye ellen a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjára és 5. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással. Kérelmében előadta, hogy ő a „PRIMBIOTIC” szó kitalálója és a „PRIMBIOTIC gel” feltalálója. Kifejtette, hogy a felek között 2009. február 10. napján kereskedelmi szerződés jött létre a kérelmező találmányát képező és a kérelmező egyszemélyes tulajdonában álló Natura-Pro Kft. által gyártott „PRIMBIOTIC gel” termék forgalmazására, amely alapján a védjegyjogosult a termék kizárólagos magyarországi forgalmazójává vált. A kereskedelmi szerződés alapján a Natura-Pro Kft. gyártotta, védjegyjogosult pedig forgalmazta a terméket. Megállapodásukban a felek a „PRIMBIOTIC gel” védjegyjogosult javára történő lajstromozásában állapodtak meg.

Kérelmező azonban nem adott hozzájárulást sem a „PRIMBIOTIC” szó, sem a „PRIMBIOTIC ÉTRENDKIEGÉSZTŐ GEL” színes ábrás megjelölés oltalmának megszerzésére. Álláspontja szerint a túlterjeszkedő lajstromozással a védjegyjogosult jogsértést követett el.

A jogosult a törlési kérelem elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felek között korábban létrejött szerződés alapján a termék kizárólagos forgalmazásának joga őt illeti meg, így ő az egyetlen, aki a megjelölést ténylegesen használja, mindenki más csak rajta keresztül szerezheti be az e megjelöléssel ellátott terméket Magyarországon. A termék népszerűsítése, promóciója érdekében jelentős befektetéseket eszközölt. Hangsúlyozta, hogy a használat és lajstromozás jogát a felek megosztották, így a „PRIMBIOTIC gel” megjelölés lajstromozásának jogát a kérelmező a jogosultra ruházta, jogsérelem tehát nem merülhet fel.

A Hivatal a kérelmező törlési kérelmét mindkét támadott védjegy és mindkét törlési ok tekintetében elutasította. Indokolásában utalt arra, hogy az Európai Bíróság a C-529/07. számú Lindt döntésében kifejtette, hogy annak vélemezésekor, hogy a bejelentő tudomással bírt a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek használatáról, e használatnak az érintett gazdasági ágazatban való általános ismertségéből, illetve a használat időtartamából kell kiindulni. Ezen kívül a rosszhiszeműség megítéléséhez a bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában fennálló szándékát is figyelembe kell venni, amely olyan szubjektív elem, amelyet az eset objektív körülményeire tekintettel kell meghatározni. A Hivatal a rendelkezésre álló adatokat összefüggésükben értékelve arra a megállapításra jutott, hogy a jogosult nem járt el rosszhiszeműen a bejelentés benyújtásakor, mivel sem az nem nyert alátámasztást, hogy a bejelentő a tárgybeli megjelölésről tudta, hogy az más személyhez kötődik, sem pedig az, hogy a támadott bejelentés időpontjában csalárd szándék vezette volna. A Hivatal a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja tekintetében megállapította, hogy a kérelmező nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely igazolná a védjegy korábbi, tényleges használatát. A kérelmező arra hivatkozott, hogy a termék értékesítési és forgalmazási jogát átadta a jogosultnak, így az első használatot a kérelmező valósította meg. A Hivatal ugyanakkor megállapította, hogy a piaci értékesítés a jogosulthoz köthető, és a kérelmező intenzív és huzamosabb idejű piaci jelenléte nem bizonyított. Az sem került bizonyításra, hogy a használat átengedett használat lett volna. (M1000718/24., M1000719/25.)

A Hivatal határozatai ellen a kérelmező nyújtott be megváltoztatási kérelmeket, kérve azok megváltoztatását és a védjegyek törlésének elrendelését. A bíróság a Hivatal érdemi döntéseivel egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmeket megalapozottság hiányában elutasította. (1.Pk.25.970/2016/3; 1.Pk.25.969/2016/3.)

Fellebbezést követően a Fővárosi ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését mindkét védjegy tekintetében helybenhagyta. (8.Pkf.26.025/2017/7; 8.Pkf.26.024/2017/7.)

IV. Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. § (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

13. Az „M+” színes ábrás megjelölés (2. ábra) védjegykénti lajstromozását kérték a 9., 16., 21., 25., 28., 35., 38., 41. és 42. osztályok betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru, illetve szolgáltatás vonatkozásában.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „CANAL+”, „Piwi+”, „CINE+PREMIER”, „CINE+FRISSON”, „CINE+Classic”, „PLANETE+” és „Comédie+” szó- és ábrás védjegyeknek (3. ábra), melyek a 9., 16., 25., 28., 35., 38., 41. és 42. osztályok tekintetében állnak oltalom alatt.

2. ábra

3. ábra

A Hivatal a felszólalást elutasította és a megjelölést védjegyként lajstromozta. Az összetéveszthetőség kérdését vizsgálva a Hivatal kifejtette, hogy a lajstromozni kért színes ábrás megjelölés egészét, azaz a szó- és grafikus elemeit kellett összevetni a védjegyekkel, mert ezek egyaránt dominánsnak tekinthetők. A felszólalói védjegyek esetében ugyancsak a megjelölések egésze hangsúlyos. A Hivatal rámutatott, hogy a „+” („plusz”) jel, vagy „kereszt” ábra önmagában gyenge megkülönböztető képességgel bír; valamely korábbihoz képest feldicsérő módon többlettartalmat, mennyiséget, esetlegesen minőséget jelenthet, amellyel a fogyasztók tisztában vannak. A lajstromozni kért megjelölést valamennyi védjeggyel összehasonlítva kifejtette, hogy az egyetlen közös elem a „+” jel, így vizuális szempontból nagymértékű különbözőség áll fenn, különös tekintettel a megjelölések eltérő szóelemeire és ábrás kialakítására. Fonetikai szempontból ez a különbség még jobban

érzékkelhető, mert a megjelölés egyetlen „M” mássalhangzójának és a felszólalói védjegyek szóelemeinek kiejtése teljesen eltérő. A hangsúly a kiejtésben a megjelölés egészén van, az utolsó elemként szereplő „+” jel „plusz” kiejtése kevésbé jelentős. Konceptuális szempontból annak tulajdonított jelentőséget, hogy az ellentartott védjegyekben lévő francia kifejezés jelentéséről az átlagfogyasztó általában nem rendelkezik ismerettel, az „M” betű pedig nem bír jelentéstartalommal. Vagyis az egyetlen hasonlóság a gyenge megkülönböztető képességgel bíró „+” jel alkalmazásban mutatkozik, ezért az ellentartott védjegyek egyike sem téveszthető össze a lajstromozni kért megjelöléssel. A felszólaló védjegycsaláddal kapcsolatos érvelését vizsgálva rámutatott arra, hogy a védjegycsaládra való hivatkozás feltétele több olyan védjegy oltalma, amelyek megkülönböztető képességgel bíró, közös elemmel rendelkeznek. A Hivatal szerint ez a feltétel nem teljesül a jelen esetben, mert az ellentartott védjegyekben közös „+” jelzés gyenge megkülönböztető képességgel bír. A felszólaló által benyújtott bizonyítékok ugyan alkalmasak annak igazolására, hogy a védjegyeivel ténylegesen jelen van a piacon, az azonban nem nyert bizonyítást, hogy a fogyasztók e közös elemet látva egyértelműen rá, illetve az általa nyújtott szolgáltatásokra asszociálnak. A Hivatal elvégezte az árujegyzékek összehasonlítását is és megállapította, hogy az ellentartott védjegy áruai és szolgáltatásai részben azonosnak, részben hasonlónak minősülnek a lajstromozni kért megjelölés árujegyzékében szereplő árukkal és szolgáltatásokkal. (M1601571/33.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Kifejtette, hogy a Hivatal az irányadó joggyakorlatnak megfelelően vetette össze a lajstromozni kért megjelölést az ellentartott védjegyekkel, és helyállóan vonta le azt a következtetést, hogy azok nem téveszthetők össze. E jogi álláspont kialakításában döntő jelentőséggel az bír, hogy a megjelölésben és az ellentartott védjegyekben alkalmazott „+” jelzés gyenge megkülönböztető képességgel bír. Ettől a bíróság véleménye annyiban tér el, hogy e jelzésnek egyáltalán nem tulajdonít megkülönböztető erőt. Az ugyanis valamely meglévő állapothoz, minőséghez képest haladót, többet vagy jobbat fejez ki az általános nyelvhasználatban, ezért annak a szokásos mértékben tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó nem tulajdonít árujelző funkciót. Következésképpen a megjelölés és a védjegyek keltette összbemomást az egyéb szóelemek kell, hogy dominálják. Azonban éppen ezek tekintetében szembetűnő a vizuális és fonetikai különbség. Nem vezet a megjelölések összetéveszthetőségére az a tény sem, hogy az ellentartott védjegyek kétség kívül védjegycsaládot alkotnak. A védjegyek összetartozását ugyanis nem magában a „+” jelzés alkalmazása, hanem a CANAL+ ábrás védjegyhez hasonló, abból származtatott kialakítás: az első szóelem fektetett téglalap alakú – jellemzően fekete színű – mezőben való feltüntetése és más szóelemkel való kombinálása alapozza meg. Védjegycsaládot tehát a mezőkbe írt „+” jelzéssel kiegészülő színes szavak, ezek egyszerre játékos és geometrikus kombinálása képez, melyben kétség kívül közös elem a „+” jelzés, amely azonban mindössze része a koncepciónak, de nem maga a koncepció. Megkülönböztető képességének fentebb részletezett hiánya miatt e jelzés nem is tölthet be ilyen szerepet. A lajstromozni kért megjelölés kialakítása nem követi a fenti védjegycsalád-koncepciót. Abban mindössze egyetlen betű szerepel, teljes szó nem, és ebből következően nem tartalmazza a színes mezők és szavak olyan játékos-geometrikus kombinálást sem, mint az az ellentartott védjegyekre általában

jellemző. Ezért a „+” jelzésnek e koncepciótól eltérően szerkesztett megjelölésben való alkalmazása nem ad asszociációs alapot az ellentartott védjegyekre, illetve védjegycsaládra. A kifejtettek alapján a bíróság álláspontja szerint az ellentartott védjegyek oltalma összetéveszthetőség híján nem akadályozza a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát. (3.Pk.23.123/2017/4.)

14. Kérelmező az 1998. március 3-i elsőbbségű, 161 098 lajstromszámú, „BUD” ábrás védjegy (4. ábra) törlését kérte a Hivataltól, amely a Nizzai Megállapodás szerinti 32. osztályba sorolt „sör, amely Budweis területéről származik” árura áll oltalom alatt. Kérelmező a törlési kérelmet a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

4. ábra

Előadta, hogy jogosultja a 210 114 lajstromszámú, 1991. március 13-i elsőbbségű „BUD” szóvédjegynek, mely a Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16., 25., 28. és 34. osztályokba sorolt áruk körében áll oltalom alatt, amelyek között jellemzően tudományos technikai eszközök, papír-, kartonárúk, poháralátétek, ivópoharak, korsók, edények, ruházati cikkek, játékok és dohányárúk találhatók.

A Hivatal a törlési kérelmet elutasította. A Hivatal a törlési kérelem vizsgálatát az Európai Bíróság C-251/95. számú Puma-Sabel ügyben és a C-39/97. számú Canon ügyben hozott döntéseiben kifejtett szempontok szerint végezte el, döntése indokolása során továbbá hivatkozott a C-32/97. számú Lloyd ügyben hozott döntésre is. A Hivatal a két védjegy összevetése során megállapította, hogy a támadott védjegy egy az egyben tartalmazza a kérelmező korábbi elsőbbségű „BUD” szóvédjegyét: csupán vizuális különbség fedezhető fel a megjelölések között az ellentartott védjegy ábrás kialakítására tekintettel. Fonetikai szempontból is azonosság állapítható meg a védjegyek között, konceptuális szempontból pedig annak van jelentősége, hogy a „BUD” szót elsősorban fantáziaszóként értelmezik a fogyasztók, így a szavak jelenése nem nyújt segítséget a védjegyek elhatárolásához. Mindezek alapján a megjelölések között magas fokú hasonlóság állapítható meg. Az áruk hasonlóságát vizsgálva megállapította, hogy a kérelmező nem rendelkezik a 32. osztályba sorolt „sör” áruk tekintetében védjegyoltalommal. Kétségtelen, hogy az ellentartott védjegy árujegyzéke tartalmaz a „sör” árukkal is kapcsolatba hozható termékeket, nevezetesen a 16. osztályban poháralátéteket, míg a 21. osztályban ivópoharakat és korsókat, ezek azonban nem tekinthetők a sörök kiegészítő árucikkeinek. A Hivatal idézte többek között az Európai Törvényszék T-

150/04. számú Mülhens GmbH & Co. KG ügyben született ítéletének 37. pontját, amely szerint, ha az egyik áru nélkülözhetetlen vagy fontos egy másik áru használatához, és a fogyasztók szokásosnak és általánosnak tekintik az említett áruk együttes használatát, ez önmagában nem elegendő ezen áruk hasonlóságának megállapításához. Mindezek alapján nem látta életszerűnek a Hivatal azt, hogy a fogyasztó egyazon helyen találkozzon a különböző árukkal, különösen, hogy egy sörözőben a törölni kért védjeggyel ellátott sört a kérelmezői védjeggyel ellátott pohárban vagy korsóban és alátétben szolgálják fel a fogyasztónak, hiszen erre külön értékesítési és promóciós szabályok vonatkoznak. A fogyasztó reálisan nem kerülhet abba a helyzetbe, hogy a két különböző védjeggyel ellátott termékekkel egyetlen helyen találkozzva azok összetévesztésének veszélye felmerüljön. Ezért az áruk hasonlóságának hiánya miatt a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem volt törölhető a támadott védjegy. (M9800783/34.)

A Fővárosi Törvényszék a kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasította. Álláspontja szerint a Hivatal kellően feltért tényállás és helyes indokolás alapján, az irányadó joggyakorlatot helyesen ismertetve és alkalmazva állapította meg, hogy a hivatkozott lajstromozást gátló okok alapján a tárgyi védjegy nem törölhető. (3.Pk.23.011/2015/8.)

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla is egyetértett (8.Pkf.25.839/2016/5.) és a jogerős végzést a Kúria is hatályban tartotta. (Pfv.IV.20.270/2017/4.)

15. A kérelmező az alábbi színes ábrás megjelölés (5. ábra) védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 35., 38. és 41. osztályba sorolt szolgáltatások vonatkozásában.

5. ábra

A felszólaló a Vt. 4. § (1) bekezdésének b) és c) pontjai alapján kérte a védjegybejelentés elutasítását. Előadta, hogy jogosultja a 2001. november 30-i elsőbbségű, 002483857 lajstromszámú „FACEBOOK” európai uniós szóvédjegynek, valamint a 2010. június 3-ai elsőbbségű, 009151168 lajstromszámú, európai uniós ábrás (6. ábra) védjegyeknek (ellentartott védjegyek), amelyek oltalma mások mellett a Nizzai Megállapodás szerinti 35., 38. és a 41. osztályba sorolt szolgáltatásokra terjed ki.

6. ábra

Az felszólaló szerint a lajstromozni kért megjelölés vizuális, fonetikai és konceptuális hasonlóság alapján összetéveszthető a rendkívül ismert és jóhírű ellentartott védjegyekkel, így nem részesíthető védjegyoltalomban. A jóhírűség vonatkozásában kifejtette, hogy tulajdonosa a világhírű közösségi hálónak, a www.facebook.com honlapnak, amelynek több mint 2 milliárd aktív felhasználója van világszerte.

A Hivatal a felszólalást megalapozottnak találta és a védjegybejelentést elutasította. A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja körében ismertette az irányadó joggyakorlatot és az összetéveszthetőség megítélése körében is jelentőséget tulajdonított az ellentartott védjegyek jóhírűségének. Megállapította, hogy az ellentartott védjegyekben a „Facebook” szó, míg a bejelentett megjelölésben az „mbook” szóelem a domináns, ezért ezeket hasonlította össze. Összevetve a megjelölés és a védjegyek írásképét arra a megállapításra jutott, hogy vizuális hasonlóság áll fent a „book” szóelem teljes azonossága és a megjelölésekben alkalmazott színek minimális eltérései miatt. A Hivatal szerint fonetikai szempontból is fennáll a hasonlóság, mert a megjelölések domináns szóelemeinek szótagszáma azonos, és a megkülönböztető képességet hordozó „book” szóelem is azonos. A bejelentett megjelölés „ablak a világra” eleme a fent említett domináns elemek közötti hangzásbeli hasonlóságot enyhíti, de azt meg nem szüntette. A konceptuális hasonlóság szempontjából meghatározó jelentőséget tulajdonított annak, hogy a megjelölésekben azonosan jelenik meg a „book” szóelem; a releváns fogyasztói kör mind az ellentartott védjegyekhez, mind a lajstromozni kért megjelöléshez ezt a szót, azaz a „könyv” jelentéstartalmat kapcsolja. Az árujegyzékek tekintetében részben azonosság, részben pedig hasonlóság áll fent, így fennáll a veszélye annak, hogy a releváns fogyasztók a lajstromozni kért megjelölés alatt nyújtott szolgáltatásokkal találkozva azt feltételezhetik, hogy azok a felszólalói cég szolgáltatásai, vagy a felszólaló tevékenységéhez kapcsolódó egyéb szolgáltatások. (M1403294/13.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. A hivatali döntés indokait annyiban nem osztotta, hogy a megjelölés és a védjegyek között olyan mértékű vizuális, fonetikai és konceptuális hasonlóság lenne, ami formális összetéveszthetőséget eredményezhet, de a „book” szó azonossága folytán mégis kapcsolatot látott az árujelzők között. Érvei szerint az „ablak a világra” jelmondat nem tekinthető domináns elemnek, mert a fogyasztó a megjelölést az „mbook” szóval azonosítja. Az összetéveszthetőséget fokozza, hogy az ellenérdekű fél a 35. és a 38. osztályba tartozó szolgáltatásokkal érintett piac emblemikus szereplője, mindezért nem zárható ki annak a lehetősége, hogy a szokásos mértékben tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó a megjelölés láttán az ellentartott védjegyekre asszociál. A „book” szó, a kék szín és az érintett szolgáltatások hasonlósága tehát együttesen asszociatív összetévesztésre vezet. Ezen nem változtat, hogy a megjelölés utal a kérelmező nevére, és az sem, hogy azt egy védjegycsaládba kívánja illeszteni, miként az összbenyomás szempontjából közömbös a „b” betűben elhelyezett csillagszerű lógó is. A szolgáltatások azonossága, illetve hasonlósága kapcsán egyetértett a hivatali állásponttal, ezért megállapította, hogy a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjába és (4) bekezdésébe ütközés együttesen valamennyi osztályban az oltalom akadályát jelenti. (3.Pk.25.561/2015/10.)

A Fővárosi Törvényszék végzése ellen a bejelentő fellebbezett, azonban a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta (8.Pkf.25.638/2017/4.). A Kúria a bejelentő felülvizsgálati kérelmét szintén elutasította. (Pfv. IV.22.167/2017/2.)

V. Vt. 4. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

16. A bejelentő 2015. június 15-én az „R.E.D. RED RÓNA ENERGY DRINK” szóösszetétel (7. ábra) védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 7. osztályba tartozó „árusító automaták”, és a 32. osztályba tartozó „energiaitalok” termékek vonatkozásában.

R.E.D.
Róna Energy Drink 7. ábra

A bejelentett megjelöléssel szemben felszólalást nyújtottak be a Vt. 4. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján, hivatkozással a felszólaló saját korábbi elsőbbségű, alábbi védjegyeire:

- a 2009. december 17-i elsőbbségű, 008764111 lajstromszámú „RED” európai uniós szóvédjegyre, melynek oltalma a 32. áruosztályba tartozó termékekre, egyebek közt alkoholmentes italokra terjed ki,
- a 2010. február 10-i elsőbbségű, 008874166 lajstromszámú „RED” európai uniós szóvédjegyre, melyek oltalma a 32. áruosztályba tartozó termékekre, egyebek közt energiaitalokra terjed ki,
- a 2010. november 9-i elsőbbségű, 1108568 lajstromszámú „Red Bull & Device” nemzetközi ábrás védjegyre, melynek oltalma a 32. osztályba tartozó termékekre, többek között energiaitalokra terjed ki,
- a 2010. november 9-i elsőbbségű, 1115937 lajstromszámú „Red Bull & Device” ábrás nemzetközi védjegyre, amelynek oltalma a 7. áruosztályba tartozó termékek vonatkozásában áll fenn. E két utóbbi védjegy ábrás védjegy, amely a felszólaló jellegzetes Red Bull szóelemeit tartalmazza nagy kezdőbetűvel, nyomtatott betűvel és alatta két egymással szemben álló, egymásnak feszülő bika stilizált ábráját, amelyeket egy körforma kapcsol össze.
- a 2017. szeptember 27-i elsőbbségű, 961854 lajstromszámú „RED BULL” nemzetközi szóvédjegyre, amelynek oltalma a 32. osztályban egyebek közt energiaitalokra terjed ki,
- a 2014. augusztus 12-i elsőbbségű, 013165469 lajstromszámú „RED ENERGY” uniós szóvédjegyre, melynek oltalma a 32. áruosztályon belül egyebek mellett energiaitalokra is fennáll.

A felszólaló hivatkozott védjegyei jóhírűségére és a velük ellátott termékeinek piacvezető szerepére az energiaszektor piacán és arra, hogy védjegyeivel széleskörű marketing és szponzorációs tevékenységet folytat. Állításai alátámasztására *affidavit*-ot és annak mellékleteként fényképeket, rövidfilm-felvételeket, forgalmazási eredményeket, védjegyei státuszát, adatait összesítő táblázatot, reklámanyagokat, illetőleg azok megjelenését igazoló iratokat csatolt.

A bejelentő nem vitatta a felszólaló „RED BULL” szóelemet és ábrás kiegészítést tartalmazó védjegyeinek jóhírűségét, álláspontja szerint azonban saját bejelentése a jóhírű védjegyekkel nem összetéveszthető további szóelemet tartalmaz („Róna”), az „R.E.D.” szóelem pedig nyilvánvalóan mozaikszó, ezért az összetéveszthetőséget kizártnak tartotta.

Vitatta a „RED” és a „RED ENERGY” szóvédjegyek jóhírűségét, álláspontja szerint a csatolt anyagok sem e védjegyek használatát, sem jóhírűségüket nem támasztották alá kellőképpen. Ezért kérte, hogy a felszólaló a felszólalásban megjelölt védjegyek használatát igazolja.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította. A védjegyhasználat igazolásával kapcsolatos kérelmet illetően megállapította, hogy annak előterjesztésére nem kellő időben került sor, hanem az írásbeli előkészítő szakasz lezárását követően, a kitűzött tárgyalást megelőző két hétben, amikor az eljárások ésszerű időben történő lefolytatásának érdekeivel a használat igazolása már nem volt összeegyeztethető. A felszólaló által benyújtott bizonyítékokat a bejelentő 2016 júniusában kézhez kapta, így kellő idő állt rendelkezésére annak tisztázására, hogy mennyiben és mely védjegyek tekintetében látja igazoltnak a jóhírűséget illetően a használatot. A Hivatalnak az írásbeli előkészítő szakasz lezárásáról szóló értesítését követően, 2017. február 10-én előterjesztett kérelem csak különleges esetben vehető figyelembe, ha annak benyújtása új körülmény folytán válik indokolttá.

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja körében a Hivatal rögzítette, hogy az összetéveszthetőség során a védjegyek vizuális, hangzásbeli és tartalom szerinti hasonlóságának vizsgálatára kell sort keríteni. Figyelemmel a felszólaló jóhírűséggel kapcsolatosan tett nyilatkozataira, a Hivatal rögzítette, hogy az Európai Bíróság C-292/00. számú, Davidoff ügyben hozott ítélete szerint a jóhírűség – bizonyítottsága esetén – olyan körülménynek minősül, amelyet azonos vagy hasonló áruk esetén is figyelembe kell venni.

A Hivatal álláspontja szerint a csatolt bizonyítékok valamennyi megjelölt védjegy vonatkozásában igazolták a jóhírűséget. A bejelentett megjelölés valamennyi szóeleme dominánsnak tekinthető, ezek közül azonban az „R.E.D.” rövidítés elhelyezkedésénél és méreténél fogva hangsúlyosabb. Az ellenérdekű fél szóvédjegyeit a „RED BULL”, illetve az „ENERGY” szóelemek alkotják, dominánsnak tehát a szóvédjegyek esetében ezek a szóelemek tekinthetők, míg az ábrás védjegyek esetében a két egymással szembeforduló bika ábrája és a „RED BULL” szóelemek egyaránt domináns elemek.

Vizuális szempontból a „RED” szóvédjegyeket a bejelentett megjelölés teljes egészében tartalmazza. Az a tény, hogy a bejelentett megjelölésnél középpontozás választja el az egyes

betűket, a hasonlóságot nem érinti. Az ábrás „RED BULL” védjegyek esetében a „RED” szóelemet illetően szintén majdnem egyezés áll fenn, az eltérések pedig – a „BULL” szóelem és a bikák ábrája –, a vizuális hasonlóságot nem gyengítik.

Fonetikai szempontból a védjegyekben szereplő „RED” kifejezés kiejtésben megegyezik a megjelöléssel, ezen a bejelentésbeli központosítás nem változtat, míg a „RED ENERGY”, a „RED BULL”, illetőleg a „Red Bull & Device” védjegyek esetében a magyar kiejtés szerinti hangsúlyos szóelemnek szintén a „RED” tekinthető, így a fonetikai hasonlóság is fennáll.

Konceptuális szempontból utalt a Hivatal arra, hogy a „RED” szóelem a piros szó angol nyelvű megfelelője, melynek jelentésével még az angol nyelvet kevésbé ismerő magyar fogyasztók is tisztában vannak. Ez ugyanúgy megjelenik a bejelentett megjelölésben és az ellentartott védjegyekben is, vagyis a fogyasztói értelmezés minden esetben ugyanaz.

Az *árújegyzékek* vizsgálata során a Hivatal hangsúlyozta, hogy az ellentartott védjegyek árújegyzékében túlnyomó részében az energiaiitalok szerepelnek, e körben tehát áruazonosság állapítható meg, az egyéb alkoholmentes italokkal pedig nagyfokú hasonlóság áll fenn. Hasonlóságot látott a Hivatal az energiaiitalok és italautomaták esetében is, hiszen az energiaiitalok olyan tömegtermékek, amelyet üzleteken, vendéglátóhelyeken kívül gyakran vásárolnak italautomatákból is. Mindezek alapján az összetéveszthetőségig való hasonlóság megállapítható volt.

Az *asszociáció* útján történő összekapcsolás tekintetében a Hivatal utalt a felszólalói védjegyeknek az energiaiital termékek piacán megszerzett erős megkülönböztető képességére, amely miatt a „RED” szóelem azonossága elegendő az asszociációs kapcsolat megteremtéséhez. Hangsúlyozta, hogy a felszólaló marketingtevékenysége során a „Red Bull” kifejezés mellett a „RED” kifejezés önmagában is rendszeresen látható, ami a képzettársítás útján történő összekapcsolást tovább erősíti.

Vizsgálta végül a Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott lajstromozást gátló okot. Utalt arra, hogy a csatolt bizonyítékok az ellentartott védjegyek mindegyikének jóhírűségét alá támasztották. Az összetéveszthetőségig való hasonlóság körében szintén a már leírtakra utalt. A megkülönböztető képesség sérelmét pedig azáltal látta megállapítotttnak, hogy a bizonyítékok igazolták annak veszélyét, hogy az átlagfogyasztó képzetében a bejelentett megjelölés az ellentartott védjegyeket idézi fel. A fogyasztó – elsősorban az „R.E.D.” szóelemet látva – azt feltételezi, hogy a felszólaló újabb termékeivel találkozhat. Fennáll tehát annak veszélye, hogy a bejelentő a felszólaló nyomdokaiba lépve próbálna részesülni védjegyei ismertségéből, kihasználná a felszólaló által a védjegyek piaci pozíciójának kialakítása érdekében tett üzleti ráfordításokat. Emellett utalt arra, hogy a jóhírnév tisztességtelen kihasználását, illetőleg a megkülönböztető képesség sérelmét nem szükséges bizonyítani, elegendő valószínűsíteni, ennek pedig a felszólaló eleget tett. (M1501644/31.)

A hivatali határozat ellen a bejelentő nyújtott be megváltoztatás iránti kérelmet, kérve a határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés lajstromozását. Előadta, hogy a használat igazolása iránti kérelmet nem 2017 januárjában, hanem már 2016 augusztusában terjesztette elő, ezért annak érdemi vizsgálat nélküli mellőzése eljárási szabályokat sértett, amelyet megerősítenek a hivatali módszertani útmutató előírásai is. Hangsúlyozta, hogy az ellentartott védjegyek egy részének jóhírúségét maga sem vitatta, fenntartotta azonban, hogy a „RED” és „RED ENERGY” védjegyek jóhírúségét a csatolt bizonyítékok nem támasztják alá.

Arra az esetre, ha a „RED” és a „RED ENERGY” védjegyek jóhírúsége igazolást nyerne, fenntartotta az összetéveszthetőséget kizáró körülményekkel kapcsolatosan korábban előadottakat. Utalt a felszólaló védjegyeiben található ábrás, illetőleg többlet szóelemre, amelyek markánsan különböznek saját bejelentésének Róna szóelemétől. Álláspontja szerint a Hivatal figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, hogy az ellentartott védjegyek mindegyike (kivéve a „RED” szóvédjegyeket) egymástól is eltérő domináns szóelemeket tartalmaz. Vitatta, hogy az ő bejelentésében a „RED” szóelem hangsúlyosabb lenne, hiszen az az energiatárolók csomagolásán gyakorta feltűnő piros színre tekintettel leírónak tekinthető, emiatt alacsonyabb megkülönböztető képességű. Utalt a fonetikai szempontból arra, hogy míg az ő bejelentésében az „R.E.D.” egy magyar szóösszetétel rövidítése, ekként kiejtve az „er-e-dé”, addig a felszólaló védjegyeinek kiejtése az angol nyelv szabályai szerint történik („ár-í-dí”) amely markáns eltérést jelent. Vitatta a konceptuális hasonlóságot is: a „RED” szóelem azonossága ennek megállapítására álláspontja szerint nem elegendő. A fogyasztó a „RED” szóelemet a Róna szóval együtt látja, amely egyrészt lényegesen különbözik bármely ellentartott védjegy szóelemétől, másrészt pedig a magyar nyelvet ismerők számára a róna képe is bevillan a szó olvastán, ezt pedig az ellentartott védjegyek egyik szóeleme sem idézi fel.

A felszólaló ellenkérelmében a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte, álláspontja szerint a Hivatal kifogásolt döntése érdemben helyes, az elé tárt bizonyítékokat helyesen mérlegelve jutott jogszerű döntésre. Álláspontja szerint a kérelmező használat igazolása iránti határozott kérelmet csupán a hivatali tárgyalás időpontja előtt két héttel terjesztett elő, az pedig már nem tekinthető kellő időben előterjesztettnak, hiszen a kérelem megtételére a kérelmezőnek már korábban is módja lett volna és a lefolytatandó további bizonyítás a tárgyalás elhalasztásához, az eljárás elhúzódásához vezetett volna. Megítélése szerint a Hivatal helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy valamennyi ellentartott védjegy jóhírű.

A bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította. Véleménye szerint a bejelentő alaptalanul hivatkozott arra, hogy a használat igazolásával kapcsolatos kérelmét a hivatali eljárás során kellő időben előterjesztette. A hivatali iratok szerint 2016 júliusában benyújtott előkészítő iratában utalt ugyan arra, hogy a felszólaló által csatolt iratok az ellentartott védjegyek egy része jóhírúségének megállapítására, illetőleg a védjegyek használatának bizonyítására nem alkalmasak. Kifejezett, a használat igazolására irányuló kérelmet azonban csupán 2017. február 10-én érkezett beadványában terjesztett elő, azt követően, hogy a Hivatal őt az írásbeli előkészítő szakasz lezártaáról már értesítette. A kérelmező álláspontjával ellentétben a bíróság nem tekintette a 2016. júliusi beadványban előadottakat tényleges, konkrét használat

igazolására irányuló kérelemnek, csupán a kérelmezőnek az ellenérdekű fél által becsatolt bizonyítékok értékelésével kapcsolatos előadásának.

A Fővárosi Törvényszék nem osztotta a Hivatal álláspontját a 008764111 lajstromszámú „RED” és a 013165469 lajstromszámú „RED ENERGY” európai uniós szóvédjegyek jóhírúségének bizonyítottságát illetően. A hivatali eljárásban csatolt *affidavit* kétségtelenül külön említi a „RED” védjegycsaládot, hangsúlyozva, hogy 40 különböző bejelentési eljárás eredményeként került sor a védjegyek lajstromozására, önmagában azonban ez a jóhírúség alátámasztására nem alkalmas. A csatolt forgalmazási adatok a „RED BULL” termékekre vonatkoznak és ugyanez mondható el a kereskedelmi reklámozási tevékenység során megjelenített megjelölésről is. Míg a felszólaló által csatolt iratok bőséges bizonyítékot szolgáltatnak a „RED BULL” szóösszetétel, illetve a „RED BULL” ábrás védjegyek jóhírúségére, addig a „RED”, illetve a „RED ENERGY” védjegyek jóhírúségére nem vonható le belőlük következtetés.

Alapítván kifogásolta ugyanakkor a bejelentő a bíróság álláspontja szerint, hogy a Hivatal figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, hogy az ellentartott védjegyek különböző szóelemekből állnak. A „RED” és a „RED ENERGY” szóvédjegyek esetében, noha azok jóhírúsége nem volt bizonyított, a szóelemek majdnem teljes azonossága miatt az összetéveszthetőség ennek hiányában is megállapítható.

A hivatali állásponttal megegyezően a bíróság is dominánsnak tekintette a bejelentett megjelölés valamennyi szóelemét, ezen belül azonban kiemelt szerepe van az „R.E.D.” szóelemnek központi elhelyezése, nagyobb mérete folytán, valamint arra is figyelemmel, hogy a „Róna Energy Drink” szóösszetétel kezdőbetűiből áll. Alapítván hivatkozott a bejelentő arra, hogy a „RED” szóelem az energiaszórakozók piacán leírónak lenne tekinthető az energiaszórakozók csomagolásán gyakorta feltűnő piros szín miatt. Ezen álláspontját semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá.

Ezért a „RED” és az „R.E.D.” szóelemek majdnem teljes azonossága vizuális és fonetikai szempontból is összetéveszthetővé teszi a bejelentett megjelölést és az ellentartott „RED”, illetve „RED ENERGY” védjegyeket. A konceptuális hasonlóságot ugyanakkor nem találta megállapíthatónak a bíróság figyelemmel arra, hogy a „RED” és a „RED ENERGY” szóvédjegyek láttán az átlagfogyasztó angol szavakra és azok magyar jelentésére asszociál, míg a védjegybejelentés „R.E.D.” szaváról nyilvánvalóan az alatta feltüntetett három szóelemekből álló szóösszetételre gondol az átlagfogyasztó, a Róna szóelem pedig önmagában is magyar eredetre utal. Ennek ellenére a vizuális és fonetikai összetéveszthetőség folytán a tényleges összetéveszthetőség nem zárható ki.

A „RED BULL” szóvédjegy, illetőleg a „Red Bull & Device” ábrás védjegyek jóhírúségét a bejelentő nem vitatta. Mivel a jóhírú védjegy erős megkülönböztető képességgel rendelkezik, annak lehetősége, hogy más hasonló szóelemet tartalmazó megjelölés vele összetéveszthető legyen, fokozottan fennáll. A bíróság – a Hivatal álláspontjával megegyezően – megállapíthatónak találta a vizuális és fonetikai összetéveszthetőséget, figyelemmel az erős

megkülönböztető képességre és a „RED” szóelemek lényegi azonosságára. Konceptuális hasonlóság ugyanakkor a fent kifejtettek szerint a jóhírű védjegyek esetében sem áll fenn. A „RED” szóelem a „BULL” szóelemmel kiegészítve egy színre utal, függetlenül azonban attól, hogy ez a szín gyakori-e az energiatalok csomagolásán, vagy sem, a bejelentett megjelölés egyértelműen nem kíván a vörös szó angol formájára utalni, hiszen a „Róna Energy Drink” maga adja meg a választ arra, hogy az „R.E.D.” szóelem mely szavakból képzett mozaikszónak tekintendő. A fentiekhez hasonlóan azonban a konceptuális eltérés önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az összetéveszthetőséget az erős megkülönböztető képességgel rendelkező, jóhírű „RED BULL” szóvédjegyek és ábrás védjegyek vonatkozásában kizárja.

Mindezek alapján a bíróság a hivatali határozattól részben eltérő indokok alapján a „RED” és a „RED ENERGY” védjegyek jóhírűségének hiányában is megállapíthatónak találta az összetéveszthetőségig való hasonlóságot, míg a „RED BULL” szó és ábrás védjegyek jóhírűségét és az összetéveszthetőségig való hasonlóságot illetően mindenben osztotta a hivatali határozatban foglaltakat. (1.Pk.22.032/2017/11.)

VI. Vt. 5. § (1) bekezdés b) pont és Vt. 5. § (2) bekezdés a) pont, Vt. 40. § (3) bekezdés

A Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely más korábbi szerzői vagy iparjogvédelmi jogába ütközne, ideértve a növényfajta nevével való ütközést is.

A Vt. 40. § (3) bekezdése értelmében a Hivatal csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja döntését, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni.

17. A jogosult javára oltalom alatt áll a 2015. július 30-i elsőbbségű, 218447 lajstromszámú „PREMIUM CAR SERVICES” színes ábrás védjegy (8. ábra), amelynek oltalma a 37. áruosztályon belüli javítási, szerelési szolgáltatásokra terjed ki.

8. ábra

A védjegy ellen törlési kérelmet nyújtott be három magánszemély. A kérelmüket a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjában és az 5. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt törlési okokra alapították.

Előadták, hogy az I. rendű kérelmező tulajdonában álló Első Magyar Pénzügyi Tervező (EMPTK) Kft. és a védjegyjogosult élettársának ügyvezetése alatt álló R... & R... Kft. között egy budapesti üzlethelyiség vonatkozásában 2014 októbere és 2015. december 31-e között bérleti szerződés állt fenn. Az üzlethelyiségben az EMPTK Kft. autóápolási, autókarbantartási tevékenységet folytatott „Premium Car Services” kereskedelmi név és a védjegyben is oltalmazott speciális kialakítású „S” logó használatával. A bérleti szerződés megszűnésekor a tevékenységet az EMPTK Kft. megszüntette és a kereskedelmi nevet tartalmazó cégért és logót eltávolította az üzlethelyiség utcafrontjáról, jelenleg máshol folytatja tevékenységét ugyanezen megjelölés és logó használata mellett.

A megjelöléshasználatról a fentiek alapján a védjegyjogosultnak biztosan tudomása volt, részben a közte és a bérbeadó közötti szoros családi kapcsolatra, részben a közte és a kérelmezők családja közötti közeli baráti kapcsolatra figyelemmel, részben pedig azért, mert a „Premium Car Services” elnevezésű Facebook oldalt, amely az EMPTK Kft. tevékenységét reklámozta, a védjegyjogosult is rendszeresen figyelemmel kísérte. Hivatkoztak a kérelmezők arra is, hogy a szóösszetételt és a logót is tartalmazó arculatterv kialakításával az EMPTK Kft. még 2014 októberében P. K.-t bízta meg, aki azt el is készítette, majd arra korlátlan felhasználási engedélyt adott, amelynek alapján szerzői jog megsértése miatt is jogukban áll fellépni.

A védjegyjogosult a törlési kérelem elutasítását kérte. Vitatta, hogy a kérelmezőket a szerzői jog pusztán a felhasználási engedély alapján megilletné, vitatta továbbá a rosszhiszeműséget is. Csatolta a Mywai Productions Kft. munkatársának a hozzájáruló nyilatkozatát az általa készített „S Premium Car Services” logó használata tekintetében.

A Hivatal a törlési kérelmet részben találta alaposnak: ami a Vt. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törlési okot illeti, hangsúlyozta, hogy arra csak a szerző hivatkozhatott volna, mint korábbi jogosult. Jelen esetben a kérelmezők nem a megjelölés megalkotói, szerzői, hanem a szerzői mű felhasználói, akik e jogcím alapján a védjegy törlését nem kérhetik.

A rosszhiszemű védjegybejelentés [Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja] vonatkozásában a Hivatal utalt arra, hogy a rosszhiszeműség megállapításának egyik feltétele, hogy a védjegybejelentő a bejelentéskor tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna arról, hogy a megjelölés rajta kívül álló más személyhez köthető. Emellett pedig vizsgálni kell azt is, hogy a lajstromozási kérelem benyújtásakor a bejelentőt milyen szándék vezette – ez olyan, tudatállapotot tükröző szubjektív elem, amelyet az eset objektív elemeire tekintettel kell meghatározni.

A rosszhiszeműség körében értékelte a Hivatal a kérelmező által benyújtott Facebook-oldalak tartalmát, amelyek a bejelentési napot megelőző és azt követő időszakból is származtak, és amelyekben a támadott védjeggyel lényegileg azonos megjelölés található. E Facebook-oldalakat a védjegyjogosult rendszeresen látogatta, azaz tudott a támadott megjelölésről és arról, hogy az más személyhez köthető. Értékelte a Hivatal azt, hogy a jogosult a premiumcarservices.eu és a premiumcarservices.hu domaint a maga nevére regisztrálta 2014

októberében, valamint az ugyanebben az időszakban kelt vállalkozási szerződést is, amely az EMPTK Kft. képviseletében eljáró I. rendű kérelmező és P. K. között az „S Premium Car Services” márkanév arculati, grafikai, tervezési feladatkörében jött létre.

Mindezek azt bizonyítják, hogy a kérelmezők gazdasági tevékenysége során a támadott védjegy részeként oltalmazott szóösszetétellel azonos és az ábrás elemmel lényegileg azonos logó folyamatos üzletszerű használata megvalósult, így a megjelölés nem a védjegyjogosulthoz köthető. A körülmények értékelése során pedig a védjegyjogosult szándékát illetően is arra a következtetésre jutott a Hivatal, hogy az a kérelmező ügyvitelének akadályozására irányult. Ezt az is alátámasztja, hogy az eljárás során nem derült fény arra, hogy maga a jogosult e megjelölés alatt tevékenységet folytatott volna. (M1502085/29.)

A határozat ellen a védjegyjogosult nyújtott be megváltoztatási kérelmet, elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a törlési kérelem elutasítását, másodlagosan – lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozva – a határozat hatályon kívül helyezését és a Hivatal új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. A határozatnak a szerzői jog megsértésével kapcsolatos megállapításait nem vitatta, e tekintetben a határozat megváltoztatását nem kérte.

Álláspontja szerint a Hivatal a tényállást kizárólag a kérelmezők által előterjesztett bizonyítékokra alapította és abból téves következtetésre jutott a rosszhiszeműséget illetően. Előadta továbbá, hogy a törlési kérelmet nem csupán az I. rendű kérelmező, hanem mellette még két személy közösen terjesztette elő, azonban a hivatali határozatban csupán egyetlen személy került feltüntetésre a törlési kérelem benyújtójaként, emiatt a kérelmezők jogi képviselőjének meghatalmazása is tisztázásra szorul. Nincs ugyanis arra vonatkozóan adat, hogy a jogi képviselő a másik két, a törlési kérelmet benyújtó személyt is képviseli-e.

A kérelmező a határozat helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a Hivatal a tényállást helytállóan állapította meg és abból levont következtetése is helytálló. Nem vitatta ugyanakkor, hogy a hivatali eljárás során valamennyi felhívás és a határozat kizárólag az I. rendű kérelmezőt tünteti fel kérelmezőként. Ez az indoka annak, hogy csupán tőle rendelkezik meghatalmazással a jogi képviselő.

A bíróság a Hivatal döntését hatályon kívül helyezte és a Hivatal új eljárásra utasította, mert olyan lényeges eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban nem volt orvosolható. Az indokolás szerint a hivatali határozat érdemi felülbírálatra nem volt alkalmas, mivel az iratok alapján a törlési kérelmet három személy írta alá, akárcsak a Hivatal hiánypótlási felhívására előterjesztett második előkészítő iratot, ennek ellenére a Hivatal a /18. és /22. sorszámú felhívását, a tárgyalásra szóló idézést és a /29. sorszámú érdemi határozatot kizárólag az I. rendű kérelmezőnek, illetőleg az általa meghatalmazott jogi képviselőnek küldte meg, és a határozat is kizárólag őt nevesítette kérelmezőként.

A Vt. 40. § (3) bekezdése értelmében a Hivatal csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja döntését, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni.

A Vt. 73. § (7) bekezdése értelmében a döntést – kivéve, ha annak kihirdetését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell.

Mivel a törlési kérelmet benyújtó fél a törlési eljárás során egyértelműen ügyfélnek minősül, a Hivatal lényeges eljárási szabálysértést valósított meg azzal, hogy az ügyfelek nem mindegyike számára küldte meg a nyilatkozattételi, illetve hiánypótlási felhívást, valamint az érdemi határozatot, elzárva ezzel a törlési kérelmet szintén benyújtó másik két kérelmezőt attól, hogy tényállításaikat, illetve bizonyítékaikat előterjesszék, nyilatkozatot tegyenek, valamint, hogy megváltoztatási kérelmet terjesszenek elő. Amennyiben az ügyfelek valamelyike esetleg az eljárás során nem tartja fenn kérelmét, e körben sem mellőzhető nyilatkozatuk beszerzése és az erről szóló döntés.

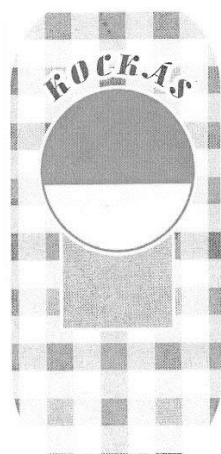
A megismételt eljárásban a Hivatalnak valamennyi a törlési kérelmet benyújtó ügyfél számára lehetőséget kell nyújtani a nyilatkozattételre, megfelelő határidő biztosításával. Nincs akadálya annak, hogy a megismételt eljárásban a törlési kérelmet benyújtók mindegyike meghatalmazást adjon ugyanazon jogi képviselőnek. Ezt követően kell a Hivatalnak érdemi döntését meghoznia, és azt valamennyi ügyfél számára kézbesítenie.

A megváltoztatási kérelem nem érintette a szerzői jog megsértésével kapcsolatos törlési okot. A hivatali határozat e részében tehát jogerőre emelkedett, ezért ezt a törlési okot a Hivatalnak a megismételt eljárás során érdemben már nem kell vizsgálnia. (1.P.20.001/2018/6.)

VII. Vt. 5. § (2) bekezdés a) pont

A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábbtól fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne.

18. A bejelentő 2016. április 29-én a „KOCKÁS” ábrás megjelölés (9. ábra) védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 29. áruosztályba tartozó „hús, hal, vad, baromfihús, húskivonatok, étkezési olajok és zsírok” termékek vonatkozásában.

9. ábra

A bejelentett megjelölés ellen felszólalást nyújtottak be a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással. Felszólaló előadta, hogy a bejelentett megjelöléssel lényegében azonos csomagolásban hozza forgalomba saját ízesített hús alapú felvágott termékeit. 2014 szeptemberét megelőzően közel tíz évig a termékeinek csomagolása a bejelentésben szereplő kockás háttérrel megegyező volt, a háttér előtt egy körforma volt látható, melynek felső, sötét mezőjében a húskészítmény megjelölése, alsó részében pedig a gyártó neve, címe és egyéb elérhetőségi adatok voltak láthatóak. 2014 szeptemberét követően a felszólaló húskészítményeinek csomagolása annyiban változott, hogy a fele részben sötét, fele részben világos mezőből álló köralak fölött, annak ívét követő kialakításban elhelyezte a „KOCKÁS” szöveget, amelyet csupa nagybetűvel írt. Álláspontja szerint mind a 2014 szeptemberét megelőzően, mind az azt követően alkalmazott csomagolás lényegében azonosnak tekinthető a bejelentett megjelöléssel. A felszólaló a megjelölés használatának alátámasztására bizonyítékokat csatolt.

A Hivatal a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozta. Álláspontja szerint a megjelöléshasználat alátámasztására csatolt nyilatkozatok, termékminták, termékcsomagolások alapján nem volt megállapítható, hogy a felszólaló megjelölését folyamatosan, széles körben és megszakítás nélkül használta termékein, továbbá az sem nyert igazolást, hogy a megjelölés használata révén az mennyire vált ismertté a releváns fogyasztói csoport körében. A felszólaló a használat tényét igazolta, a levelezésből megállapítható, hogy Magyarországon széles körben ismert áruházláncokkal üzleti kapcsolatban áll, a levelezésből azonban az értékesített mennyiségre, a termékek elterjedtségére következtetéseket nem lehetett levonni. (M1601478/12.)

A hivatali határozat ellen a felszólaló megváltoztatási kérelmet nyújtott be, elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a Hivatal új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a Hivatal a csatolt iratokból tévesen jutott arra a következtetésre, hogy azok a földrajzilag és időben kiterjedt intenzív használatot nem támasztották alá.

A Fővárosi Törvényszék a Hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította. A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerinti lajstromozást gátló ok esetében a

bíróságnak azt kellett vizsgálnia a korábbi használat szempontjából, hogy más – a bejelentőn kívül – használt-e a védjegybejelentés időpontját megelőzően a lajstromozni kívánt megjelöléssel azonos, vagy azzal lényegileg megegyező megjelölést. A bíróság álláspontja szerint a kérelmezőnek a védjegybejelentés időpontjához viszonyított korábbi belföldi használata igazolást nyert. A kérelmező által a hivatali eljárás során, illetőleg a megváltoztatási kérelem részeként csatolt iratokból összességében a használat tényére lehet következtetni. Megjegyezte a bíróság, hogy a használat tényét maga az ellenérdekű fél sem vitatta, kizárólag annak földrajzi és időbeli intenzitását. Ami a megjelölés és védjegybejelentés lényegi vagy teljes egyezőségét illeti, a Fővárosi Törvényszék a 2014 szeptemberét megelőző termékcsomagolást és a védjegybejelentést lényegében azonosnak tekintette: az azonos kockás mintázat az azon elhelyezkedő kör, illetőleg a kör által félig takart téglalap hasonló az elemek elhelyezése folytán. Az, hogy a kérelmező csupán 2014 szeptemberétől helyezte el a kör felső ívét követő elrendezésben a „KOCKÁS” feliratot, nem jelent lényeges eltérést az előző csomagolásmintától – különösen a kockamintázatú alapra figyelemmel. A bíróság ezért a 2014 szeptembere előtti és azt követően a kérelmező által használt megjelölést egyaránt lényegileg azonosnak találta a bejelentett megjelölésével.

A következő vizsgált kérdés a törvényi tényállás második fordulata volt. A kérelmező hozzájárulása nélküli megjelöléshasználata akkor ütközik jogszabályba, ha a kérelmező a hivatkozott Tpv. 6. §-ában írtak szerint olyan belföldi használó, akinek áruját, terméket erről a megjelölésről a releváns fogyasztói kör megismeri. Jelen esetben a releváns fogyasztói kör széleskörű, hiszen húsipari termékeket, felvágottakat gyakorlatilag Magyarország teljes lakossága vásárol. Noha a kérelmező nem csatolt olyan közvetlen bizonyítékot (például közvélemény-kutatás), amelyből egyértelműen megállapítható lenne, hogy a kockás termékről őt, illetve az ő áruját ismeri fel a releváns fogyasztói kör, azonban a használat éveken keresztül fennálló intenzív jellege, illetve a Metro Kft. illetékes munkatársának az összetéveszthetőségig hasonló és így a fogyasztókat megtévesztő csomagolásról írt levele arról tanúskodott, hogy a kockás csomagoláshoz a kérelmezőt, illetőleg termékét kapcsolja az átlagfogyasztó, ezért az ellenérdekű fél termékcsomagolása a Tpv. 6. §-ába ütközik.

A fentiek alapján a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a kérelmező korábbi tényleges belföldi megjelöléshasználata bizonyítást nyert, ezért indokolt a hivatali határozat megváltoztatása. (1.Pk.23.116/2017/8.)

VIII. Vt. 43. § (1) bekezdés

A Vt. 43. § (1) bekezdése alapján, ha a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra jogosultság tárgyában per indul, annak jogerős befejezéséig a védjegyeljárást fel kell függeszteni. Ha a védjegyügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a védjegyeljárást felfüggeszti.

19. A kérelmező törlési kérelmet nyújtott be a Hivatalhoz a jogosult 214 829 lajstromszámú „WU2” szóvédjegye ellen a Vt. 33. §-ára és 3. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással.

Kérelmében utalt arra, hogy a jogosult védjegye azonos az 1984. november 22-i elsőbbségű, 124 776 lajstromszámú „WU 2” szóösszetétel védjeggyel és az összetéveszthetőségig hasonló a 2007. május 18-i elsőbbségű, 194 713 lajstromszámú „WU2 next” ábrás védjeggyhez. A jogosult a támadott védjegy bejelentésekor a korábbi elsőbbségű védjegyeket ismerte, a bejelentés célja a korábbi elsőbbségű WU2 védjegyek által biztosított kizárólagosság és a jogszabályok megkerülése volt.

A törlési eljárásban a jogosult a törlési eljárás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő az általa a kérelmező és társai ellen a 124 776 lajstromszámú „WU2” szóvédjegy átruházására irányuló szerződések semmisségének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti per jogerős lezárultáig. Álláspontja szerint az általa indított per a törlési eljárásban hozandó döntés előkérdése, mivel a perben fog tisztázódni, hogy a védjegybejelentésre nem rosszhiszeműen került sor: hivatkozott a perben csatolt megállapodásra, amely közte és az EVM Zrt. „f.a.” közt jött létre és amelynek tartalmából megállapítható, hogy az abban kikötött feltételek alapján alappal feltételezhette, hogy a támadott védjegy lajstromozásának nincs akadálya.

A Hivatal végzésével (M1400452/72.) a törlési eljárást a felek között a Fővárosi Törvényszék előtt a „WU2” szóvédjegy átruházására irányuló szerződések semmisségének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult per jogerős elbírálásáig felfüggesztette. Határozata indokolásában rögzítette – a Vt. 43. § (1) bekezdésére utalva –, hogy a bíróság előtti eljárás olyan előkérdésnek minősül, melynek jogerős lezárulásáig az érdemi döntés meghozatalához szükséges tényállás nem tárható fel kimerítően, így az eljárás felfüggesztésének van helye.

A Hivatal határozata ellen a kérelmező nyújtott be megváltoztatási kérelmet, kérve a hivatali határozat megváltoztatását és a törlési eljárás folytatásának elrendelését.

A bíróság a Hivatal érdemi döntésével – eltérő indokolás mellett – egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet, mint megalapozatlant elutasította. A Fővárosi Törvényszék szerint tévesen indokolta a Hivatal a döntését azzal, hogy a tényállás az érdemi döntés meghozatalához szükséges mértékben nem tárható fel. A Fővárosi Törvényszék előtt 3.P.22.404/2016. számon folyó perben a jogosult keresetében a 124 776 lajstromszámú „WU 2” szóvédjegy átruházására irányuló szerződések semmisségének megállapítását kérte. Ez a bíróság szerint azért minősül a törlési eljárás előkérdésének, mert a perben tisztázódhat, hogy a támadott védjegy bejelentésekor (2014. február 13-án) az ellenérdekű félnek volt-e, ha csak korlátozott mértékben is, használati jogosultsága a „WU 2” megjelölésre. A rosszhiszeműség megállapításához ugyanis, azon túl, hogy a bejelentőnek tudnia kellett arról, hogy a védjegyoltalomban részesíteni kívánt megjelölés mást illet – s ez nem vitásban a törlési eljárásban megállapítható volt – a csalárd szándéknak is fenn kell állnia, a rosszhiszeműség megállapíthatósága attól függ, hogy vezette-e a védjegybejelentés megtételekor csalárd szándék az ellenérdekű felet. Ha a bíróság a per eredményeként a jogosult keresetének helyt ad, a perbeli védjegy jogosultjának az EVM Zrt. „f.a.” minősül, akivel a jogosult szindikátusi és gyártási megállapodást kötött, melyből a „WU 2” megjelölés használatára való

jogosultságát a saját védjegye bejelentésének időpontjában eredeztette. A perben hozandó döntés tehát tisztázhatja azt, hogy a jogosultnak a saját védjegye bejelentése időpontjában volt-e használati joga a perbeli védjegyre. Amennyiben tehát a hivatkozott perben az átruházási szerződések érvénytelensége megállapítást nyer, úgy a csalárd szándék kérdése is tisztázódik. (I.Pk.20.510/2017/4.)

A Fővárosi ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság megváltoztatási kérelmet elutasító döntésével és úgy ítélte meg, hogy annak indokai lényegében összhangban állnak a Hivatal álláspontjával, mert a tényállás részét képezi, hogy a jogosultnak volt-e – akár csak korlátozott – mértékű használati joga a perrel érintett korábbi védjegyen a törlési kérelemmel támadott védjegy oltalma kezdeményezése időpontjában. (8.Pkf.26.284/2017/3.)

IX. Vt. 77. § (6) bekezdés, Vt. 79. §

A Vt. 77.§ (9) bekezdése szerint a megváltoztatási kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál nyújtható be, amely azt a védjegyügy irataival együtt – a (10) bekezdésben szabályozott eset kivételével – tizenöt napon belül továbbítja a bírósághoz. Ha az eljárásban ellenérdekű fél vett részt, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megváltoztatási kérelem továbbításáról egyidejűleg az ellenérdekű felet is értesíti.

A Vt. 77. § (6) bekezdése alapján a megváltoztatási kérelem benyújtásának vagy ajánlott küldeményként való postára adásának határideje – a (7) és a (8) bekezdésben szabályozott kivételekkel – a döntésnek a féllel, illetve az eljárás egyéb résztvevőjével való közlésétől számított harminc nap.

A Vt. 79. §-ával alkalmazni rendelt Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja folytán a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy külön jogszabály az eljárás megindítására határidőt állapít meg, ezt a felperes elmulasztja, és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, vagy azt a bíróság elutasítja.

20. Kérelmező a Hivatal M1600846/14. ügyiratszámú határozata ellen megváltoztatási kérelmet terjesztett elő jogi képviselője útján. A tértivevény szerint a kérelmező a Hivatal határozatát 2017. március 3. napján vette át, a megváltoztatási kérelmet pedig 2017. április 3-án terjesztette elő elektronikus úton közvetlenül a Fővárosi Törvényszéken annak ellenére, hogy a Hivatal határozata is tartalmazta a tájékoztatást, amely szerint a kérelem a Hivatalnál nyújtható be.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Indokolása szerint a megváltoztatási kérelem Fővárosi Törvényszékhez történő benyújtása nem tekinthető hatályosnak. A megváltoztatási kérelem beadásának időpontja az a nap, amikor a kérelem a Hivatalhoz beérkezik. A megváltoztatási kérelem a bíróság általi továbbítást követően 2017. április 21-én került a Hivatal által érkeztetésre. Figyelembe véve a határozat kérelmező általi átvételének időpontját, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

határozata elleni megváltoztatási kérelem előterjesztésének határideje már a bírósághoz történő benyújtás napján – 2017. április 3-án – lejárt. (3.Pk.21.504/2017/6.)

A Fővárosi Törvényszék végzését a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta. (8.Pkf.26.357/2017/3.)